

EIROPAS PARLAMENTS

2009 - 2014

Sesijas dokuments

A7-0222/2014

21.3.2014

ZIŅOJUMS

par Revīzijas palātas īpašajiem ziņojumiem saistībā ar apstiprinājuma
sniegšanu Komisijai par 2012. finanšu gada budžeta izpildi
(2013/2260(DEC))
Budžeta kontroles komiteja

Referents: *Markus Pieper*

SATURA RĀDĪTĀJS

	Lpp.
EIROPAS PARLAMENTA REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS	4
<i>I daļa — Revīzijas palātas īpašais ziņojums Nr. 8/2012 „Atbalsta mērķtiecīga virzīšana lauku saimniecību modernizēšanai”</i>	<i>6</i>
<i>II daļa — Revīzijas palātas īpašais ziņojums Nr. 11/2012 „Tiešais atbalsts par zīdītājgovīm, aitām un kazām saskaņā ar daļēju VMS kārtības īstenošanu”</i>	<i>8</i>
<i>III daļa — Revīzijas palātas īpašais ziņojums Nr. 13/2012 „Eiropas Savienības attīstības palīdzība dzeramā ūdens apgādei un pamatsanitārijai Subsahāras Āfrikā”</i>	<i>9</i>
<i>IV daļa — Revīzijas palātas īpašais ziņojums Nr. 14/2012 „ES higiēnas tiesību aktu īstenošana to valstu kautuvēs, kas pievienojušās ES kopš 2004. gada”</i>	<i>11</i>
<i>V daļa — Revīzijas palātas īpašais ziņojums Nr. 15/2012 „Interesu konflikta pārvaldība revīzijai atlasītajās ES aģentūrās”</i>	<i>13</i>
<i>VI daļa — Revīzijas palātas īpašais ziņojums Nr. 16/2012 „Cik efektīva ir vienotā platībmaksājuma shēma kā pārejas sistēma lauksaimnieku atbalstam jaunajās dalībvalstīs?”</i>	<i>16</i>
<i>VII daļa — Revīzijas palātas īpašais ziņojums Nr. 17/2012 „Eiropas Attīstības fonda (EAF) ieguldījumi ilgspējīga autoceļu tīkla izveidē Subsahāras Āfrikā”</i>	<i>17</i>
<i>VIII daļa — Revīzijas palātas īpašais ziņojums Nr. 18/2012 „Eiropas Savienības palīdzība Kosovai tiesiskuma jomā”</i>	<i>19</i>
<i>IX daļa — Revīzijas palātas īpašais ziņojums Nr. 20/2012 „Vai struktūrpasākumu finansējums sadzīves atkritumu apsaimniekošanas infrastruktūras projektiem efektīvi palīdz dalībvalstīm sasniegt ES atkritumu politikas mērķus?”</i>	<i>21</i>
<i>X daļa — Revīzijas palātas īpašais ziņojums Nr. 21/2012 „Kohēzijas politikas ieguldījumi energoefektivitātē un to rentabilitātē”</i>	<i>23</i>
<i>XI daļa — Revīzijas palātas īpašais ziņojums Nr. 22/2012 „Vai Eiropas Trešo valstu valstspiederīgo integrācijas fonds un Eiropas Bēgļu fonds sniedz efektīvu ieguldījumu trešo valstu valstspiederīgo integrācijā?”</i>	<i>25</i>
<i>XII daļa — Revīzijas palātas īpašais ziņojums Nr. 23/2012 „Vai ar ES struktūrpasākumiem ir veiksmīgi atbalstīta degradētu rūpniecisku un militāru teritoriju atjaunošana?”</i>	<i>28</i>
<i>XIII daļa — Revīzijas palātas īpašais ziņojums Nr. 24/2012 „Eiropas Savienības Solidaritātes</i>	

<i>fonda reakcija uz 2009. gada Abruci zemestrīci — darbu atbilstība un izmaksas”</i>	29
<i>XIV daļa — Revīzijas palātas īpašais ziņojums Nr. 25/2012 „Vai ir izveidoti instrumenti, ar kuriem uzrauga efektivitāti Eiropas Sociālā fonda tēriņiem gados vecākiem darbiniekiem?”</i>	31
<i>XV daļa — Revīzijas palātas īpašais ziņojums Nr. 1/2013 „Vai ES sniegtais atbalsts pārtikas pārstrādes nozarei ir efektīvi un lietderīgi nodrošinājis lauksaimniecības produktu pievienotās vērtības radīšanu?”</i>	32
<i>XVI daļa — Revīzijas palātas īpašais ziņojums Nr. 2/2013 „Vai Komisija ir nodrošinājusi Septītās pētniecības pamatprogrammas efektīvu īstenošanu?”</i>	34
<i>XVII daļa — Revīzijas palātas īpašais ziņojums Nr. 3/2013 „Vai Marco Polo programmas ir bijušas efektīvas satiksmes novirzīšanā no ceļiem?”</i>	37
<i>XVIII daļa — Revīzijas palātas īpašais ziņojums Nr. 4/2013 „ES sadarbība ar Ēģipti pārvaldības jomā”</i>	40
<i>XIX daļa — Revīzijas palātas īpašais ziņojums Nr. 5/2013 „Vai ES kohēzijas politikas līdzekļi tiek lietderīgi izmantoti ceļu vajadzībām?”</i>	41
<i>XX daļa — Revīzijas palātas īpašais ziņojums Nr. 6/2013 „Vai dalībvalstis un Komisija ir lietderīgi izmantojušas finanšu līdzekļus, īstenojot lauku ekonomikas dažādošanas pasākumus”</i>	42
<i>XXI daļa — Revīzijas palātas īpašais ziņojums Nr. 7/2013 „Vai Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonds ir nodrošinājis ES pievienoto vērtību atlaisto darba ņēmēju reintegrācijā?”</i>	44
<i>XXII daļa — Revīzijas palātas īpašais ziņojums Nr. 8/2013 „Atbalsts mežu ekonomiskās vērtības uzlabošanai no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai”</i>	46
<i>XXIII daļa — Revīzijas palātas īpašais ziņojums Nr. 9/2013 „ES atbalsts pārvaldībai Kongo Demokrātiskajā Republikā”</i>	47
<i>XXIV daļa — Revīzijas palātas īpašais ziņojums Nr. 10/2013 „Kopējā lauksaimniecības politika. Vai saskaņā ar Padomes Regulas (EK) Nr. 73/2009 68. pantu sniegtais īpašais atbalsts ir pienācīgi izstrādāts un īstenots?”</i>	49
<i>XXV daļa — Revīzijas palātas īpašais ziņojums Nr. 12/2013 „Vai Komisija un dalībvalstis var pierādīt, ka ES budžeta līdzekļi, kas piešķirti lauku attīstības politikas mērķu īstenošanai, tiek pienācīgi izlietoti?”</i>	50
<i>XXVI daļa — Revīzijas palātas īpašais ziņojums Nr. 14/2013 „Eiropas Savienības tiešais finansiālais atbalsts Palestīniešu pašpārvaldei”</i>	52
KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS	59

EIROPAS PARLAMENTA REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS

par Revīzijas palātas īpašajiem ziņojumiem saistībā ar apstiprinājuma sniegšanu Komisijai par 2012. finanšu gada budžeta izpildi (2013/2260(DEC))

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Eiropas Savienības 2012. finanšu gada vispārējo budžetu¹,
- ņemot vērā Eiropas Savienības konsolidētos gada pārskatus par 2012. finanšu gadu (COM(2013)0570 – C7-0237/2013)²,
- ņemot vērā Revīzijas palātas gada pārskatu par budžeta izpildi 2012. finanšu gadā, ar iestāžu atbildēm³, kā arī tās īpašos ziņojumus,
- ņemot vērā deklarāciju par pārskatu ticamību, kā arī par pakārtoto darījumu likumību un pareizību⁴, kuru Revīzijas palāta sniegusi par 2012. finanšu gadu saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 287. pantu,
- ņemot vērā ... lēmumu par Eiropas Savienības 2012. finanšu gada vispārējā budžeta izpildes apstiprināšanu, III iedaļa — Komisija⁵, un rezolūciju ar konstatējumiem, kas ir minētā lēmuma neatņemama daļa,
- ņemot vērā Revīzijas palātas īpašos ziņojumus, kas sagatavoti saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 287. panta 4. punkta otro daļu,
- ņemot vērā Padomes 2014. gada 18. februāra ieteikumu par apstiprinājumu, ko sniedz Komisijai par 2012. finanšu gada budžeta izpildi (05848/2014 – C7-0048/2014),
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 317., 318. un 319. pantu un Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līguma 106.a pantu,
- ņemot vērā Padomes 2002. gada 25. jūnija Regulu (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 par Finanšu regulu, ko piemēro Eiropas Kopienu vispārējam budžetam⁶, un jo īpaši tās 55., 145., 146. un 147. pantu,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 25. oktobra Regulu (ES, Euratom) Nr. 966/2012 par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam, un par Padomes Regulas (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 atcelšanu⁷ un jo īpaši tās 62., 164., 165. un 166. pantu,

¹ OV L 56, 29.2.2012.

² OV C 334, 15.11.2013., 1. lpp.

³ OV C 331, 14.11.2013., 1. lpp.

⁴ OV C 334, 15.11.2013., 122. lpp.

⁵ Pieņemtie teksti, P7_TA(2014)0000.

⁶ OV L 248, 16.9.2002., 1. lpp.

⁷ OV L 298, 26.10.2012., 1. lpp.

- ņemot vērā iepriekšējos lēmumus un rezolūcijas par budžeta izpildes apstiprināšanu,
 - ņemot vērā Reglamenta 76. pantu un VI pielikumu,
 - ņemot vērā Budžeta kontroles komitejas ziņojumu un citu attiecīgo komiteju atzinumus (A7-0222/2014),
- A. tā kā saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 17. panta 1. punktu Komisija uzņemas atbildību par budžeta izpildi un programmu pārvaldību un saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 317. pantu budžeta izpildi veic sadarbībā ar dalībvalstīm un ievērojot pareizas finanšu pārvaldības principu;
- B. tā kā Revīzijas palātas īpašajos ziņojumos sniegta informācija par problemātiskiem jautājumiem saistībā ar līdzekļu izlietošanu, kas ir noderīga Parlamentam, īstenojot budžeta izpildes apstiprinātājiestādes pilnvaras;
- C. tā kā Parlamenta secinājumi par Revīzijas palātas īpašajiem ziņojumiem ir neatņemama daļa no Parlamenta iepriekšminētā ... lēmuma par Eiropas Savienības 2012. finanšu gada vispārējā budžeta izpildes apstiprināšanu, III iedaļa — Komisija,

I daļa — Revīzijas palātas īpašais ziņojums Nr. 8/2012 „Atbalsta mērķtiecīga virzīšana lauku saimniecību modernizēšanai”

1. atzinīgi vērtē Revīzijas palātas īpašo ziņojumu par atbalsta mērķtiecīgu virzīšanu lauku saimniecību modernizēšanai un kopumā atbalsta tās ieteikumus;
2. atgādina, ka īpašajam pasākumam Nr. 121 paredzētais finansējums, ar ko subsidē investīciju projektus, kuru mērķis ir lauku saimniecību modernizācija, ir EUR 11,1 miljards, ko nodrošina Eiropas Lauksaimniecības fonds lauku attīstībai (ELFLA) (dati pēc stāvokļa 2012. gada janvārī) — no tiem EUR 630 miljoni tiek nodrošināti saistībā ar „veselības pārbaudi” un Eiropas ekonomikas atveseļošanas plānu (EEAP) —, kas visā plānošanas laikposmā veido aptuveni 11 % no visiem plānotajiem Savienības izdevumiem lauku attīstībai ES; norāda, ka šo pasākumu Nr. 121 ir izmantojušas visas dalībvalstis;
3. aicina Komisiju uzlabot kopīgo uzraudzības un novērtēšanas sistēmu, lai dalībvalstu un Komisijas rīcībā būtu efektīvs instruments tādu datu iegūšanai, kurus tās var izmantot pasākuma Nr. 121 mērķu sasniegšanā gūto rezultātu uzraudzībai; uzstāj, ka ir jāizstrādā uzticami rādītāji, lai varētu veikt salīdzinājumus pa dalībvalstīm (un/vai reģioniem) un uzraudzīt Savienības prioritāšu īstenošanu;
4. uzskata, ka dalībvalstīm nepieciešama kopīga uzraudzības un novērtēšanas sistēma, lai nodrošinātu to, ka Komisija spēj analizēt sasniegtā progresa pakāpi un noteikto mērķu izpildi un tās ietekmi, kā arī lietderīgumu Savienības līmenī;
5. uzskata, ka atbalsta izmantošanai lauku saimniecību modernizēšanai dažādās teritorijās piemīt zināma viendabība un tāpēc ir jānovērš būtiskas atšķirības reglamentēšanas, piemērošanas un budžeta jomā un jāpanāk šī pasākuma vienāda piemērošana dalībvalstīs;
6. uzsver saimniecībām paredzēto strukturālo pasākumu, īpaši modernizēšanas nolūkā veicamo pasākumu, stiprināšanas nozīmi, jo tie ir ļoti svarīgi, lai uzlabotu efektivitāti un konkurētspēju; norāda, ka tādēļ šo pasākumu īstenošanai jānodrošina pietiekams finansējums, ņemot vērā pašreizējo būtisko deficītu, spēcīgo konkurenci Savienības lauksaimniecībā, kā arī pasaules tirgu un tirdzniecības pakāpenisko liberalizāciju;
7. norāda, ka divās no desmit pārbaudītajām reģionālās attīstības programmām (Itālijā (Veneto) un Ungārijā) tika konstatēta saistībā ar pasākumu Nr. 121 saņemtā atbalsta mērķtiecīga virzīšana; norāda, ka sešās citās reģionālās attīstības programmās (Beļģijā (Valonijā), Vācijā (Bādenē-Virtembergā), Spānijā (Katalonijā), Francijā, Rumānijā (14) un Portugālē) tika konstatēts, ka saistībā ar pasākumu Nr. 121 saņemtais atbalsts tiek mērķtiecīgi virzīts tikai nelielā mērā; konstatē, ka divās, proti, Luksemburgas un Polijas, reģionālās attīstības programmās netika konstatēts apliecinājums saistībā ar pasākumu Nr. 121 saņemtā atbalsta pareizai mērķtiecīgai virzīšanai; norāda, ka Komisija tomēr apstiprināja visas desmit reģionālās attīstības programmas;
8. norāda, ka attiecībā uz nākamo plānošanas periodu Komisija ir ierosinājusi par kritērijiem atbilstošiem uzskatīt tikai tos izdevumus, kas tikuši veikti un ko

apstiprinājusi kompetentā iestāde;

9. uzskata, ka, ņemot vērā dažādo lauksaimniecības struktūru sarežģītību un daudzveidību Savienībā, ir jā saglabā īpašais atbalsts lauksaimniecības mērķiem izmantojamo asociatīvo operētājsistēmu modernizācijai, jo tas ir objektīvi apliecinājis savu lietderību ar nepietiekamu ekonomisko dimensiju un/vai paaudžu maiņu saistīto problēmu risināšanā;
10. aicina Revīzijas palātu iesniegt izmaksu un ieguvumu attiecības kritērijus, kurus tā izmantojusi savu ieteikumu sagatavošanā, un nepieciešamos konkrētos kritērijus jauninājumu novērtēšanai;

II daļa — Revīzijas palātas īpašais ziņojums Nr. 11/2012 „Tiešais atbalsts par zīdītājgovīm, aitām un kazām saskaņā ar daļēju VMS kārtības īstenošanu”

11. aicina Komisiju attiecībā uz saistītā tiešā atbalsta shēmām pievienot mērķplānošanas prasību; norāda, ka Komisijas īstenošanas noteikumos būtu jāprasa, lai dalībvalstis identificētu un pamatotu tās lauksaimniecības teritorijas, kurās saistītajām piemaksām par dzīvniekiem varētu būt pierādāma labvēlīga ietekme un kurās nav citu realizējamu alternatīvu;
12. prasa Komisijai saziņā ar dalībvalstīm noskaidrot, kuri ir vissvarīgākie īpašo lauksaimniecības darbību veidi, lai saglabātu lauksaimniecisko ražošanu un stabilu ekonomisko aktivitāti reģionos, kuros ir maz ekonomikas alternatīvu, un lai dotu labumu videi, un šādu atbalstu koncentrēt uz saimniecībām un īpašām lauksaimnieciskām darbībām nelabvēlīgos reģionos, kur pastāv vides, sociālie un ekonomiskie riski;
13. aicina Komisiju precizēt uzraudzības prasības un kārtību, kas dalībvalstīm jāievēro attiecībā uz atbalsta shēmām lopkopības nozarēs, un šīs prasības iekļaut juridiskā instrumentā, kurš noteiktu, ka dalībvalstīm jāizmanto atbilstīgi izpildes rādītāji un atjaunināti dati, kas ir precīzi sasaistīti ar rezultātiem, kurus plānots sasniegt ar atbalsta par dzīvniekiem shēmām; uzskata, ka Komisijai būtu jāīsteno pastāvīga uzraudzības sistēma, kura aptvertu visu tiešo atbalstu, kas dalībvalstīs izmaksāts lopkopības nozarēm, ietverot valsts atbalstu un atbalstu no II pīlāra;
14. prasa Komisijai saziņā ar dalībvalstīm veikt visaptverošu novērtējumu par dažādo atbalsta shēmu ietekmi un vajadzības gadījumā novērtēt, kā alternatīvi pasākumi uzlabo ražošanas kvalitāti un konkurētspēju, piemēram, veicinot ganāmpulku uzlabošanu;

III daļa — Revīzijas palātas īpašais ziņojums Nr. 13/2012 „Eiropas Savienības attīstības palīdzība dzeramā ūdens apgādei un pamatsanitārijai Subsahāras Āfrikā”

15. norāda, ka piekļuve tīram dzeramajam ūdenim un pamatsanitārijai ir atzīta par vispārējām cilvēktiesībām, kam ir būtiska nozīme cilvēku veselības¹ un labklājības nodrošināšanā; turklāt pieņem zināšanai, ka šajā īpašajā ziņojumā tika pieminēts veiksmīgais projekts „Atšķirību novēršana” Ziemeļnigērijas mazpilsētās;
16. pauž bažas par Revīzijas palātas konstatēto, proti, ka mazāk nekā puse no tās pārbaudītajiem 23 projektiem ir devuši līdzekļu saņēmēju vajadzībām atbilstošus rezultātus un ka vairākumā pārbaudīto projektu rezultāti nav uzskatāmi par ilgtspējīgiem, kam par iemeslu bieži ir bijis pienācīgu noteikumu trūkums attiecībā uz uzstādīto iekārtu ekspluatācijas izmaksu segšanu;
17. atbalsta Revīzijas palātas ieteikumu maksimāli palielināt labumu, kas gūstams no Savienības attīstības izdevumiem šajā jomā un nozarē; Komisijai būtu jānodrošina, ka tiek pienācīgi piemērotas tās procedūras, jo īpaši attiecībā uz šādiem punktiem projektu novērtēšanas posmā:
 - a) jānosaka skaidri projektu mērķi (daudzumi, iekārtu veids, to izvietojums, tiešie un netiešie atbalsta saņēmēji);
 - b) jāapraksta un jāpamato ierosinātie tehniskie risinājumi (ja iespējams, minot arī alternatīvas), un
 - c) jāparedz objektīvi un pārbaudāmi projekta progress rādītāji, kā arī bāzes līnijas vērtības un skaitļos izteikti mērķi;
18. atbalsta Revīzijas palātas secinājumu, ka Komisijai būtu jāveic pietiekama ekonomiskā un finansiālā analīze, pēc kuras nākotnē būtu viegli apzināmi iespējamie projekta finansēšanas avoti (tostarp aplēses par summām un laika grafiku), lai nodrošinātu gan ūdens apgādes, gan sanitārijas aspektu ilgtspēju finansiālā un tehniskā ziņā;
19. uzsver, ka ir būtiski noteikt, cik procentu no ūdens apgādes krājumiem patērē individuālas mājsaimniecības un kopienas sabiedriskās iestādes, piemēram, skolas, veselības aprūpes dienesti, un cik procentu tiek patērēti rūpnieciskai vai lauksaimnieciskai darbībai, lai atbilstoši sadalītu darbības izmaksas;
20. atzīst, ka gadījumos, kad projekta īstenošana ir atkarīga no partnervalsts valdības un vietējās pašvaldības finansējuma, tehniskā atbalsta vai citiem pasākumiem, ilgtspējas nodrošināšanai partnervalstīm ir jāuzņemas konkrētas saistības; tomēr pauž bažas par to, ka trijos projektos, kuros bija noteiktas oficiālas saistības, tās netika pildītas, un vēl 20 projektos oficiālas saistības nebija noteiktas;

¹ Saskaņā ar Pasaules Veselības organizācijas (PVO) datiem 6,3 % nāves gadījumu pasaulē (8 %, ja aplūko tikai jaunattīstības valstis) varētu novērst ar labāku ūdens apgādi, sanitāriju un higiēnu. Vairākums šo novēršamo nāves gadījumu attiecas uz bērniem jaunattīstības valstīs.

21. atzinīgi vērtē Revīzijas palātas ieteikumu Komisijai pirms projektu apstiprināšanas rūpīgi apsvērt, vai visi nosacījumi, tostarp partnervalstu saistības, varētu tikt īstenoti;
22. aicina Komisiju notekūdeņu apsaimniekošanu iekļaut visos turpmākos projektos, kas veicina efektīvu un atbildīgu ūdens izmantošanu, attīrīšanu un notekūdeņu savākšanu un sekmē Subsahāras Āfrikas ūdensšķirtņu aizsardzību un saglabāšanu;

IV daļa — Revīzijas palātas īpašais ziņojums Nr. 14/2012 „ES higiēnas tiesību aktu īstenošana to valstu kautuvēs, kas pievienojušās ES kopš 2004. gada”

23. uzsver to, cik svarīgi ir garantēt pārtikas un dzīvnieku barības nekaitīgumu un aizsargāt visu Savienības pilsoņu veselību;
24. ņem vērā Revīzijas palātas īpašo ziņojumu „ES tiesību aktu īstenošana to valstu kautuvēs, kas pievienojušās ES kopš 2004. gada” un tajā sniegtos ieteikumus;
25. pauž bažas par ievērojamo skaitu nepilnību, par kurām ziņojusi Revīzijas palāta:

Revīzijas palātas atklātās nepilnības

	Komisija	DV		Uzņēmumi	
		N	%	N	%
Uzraudzība					
Tiesību aktu īstenošana	Daļēja pārbaude				
DVKP		3/5	60 %		
Veterinārās kontroles		4/5	80 %		
Kautuvju līmenī					
Īstenošanas prasības		3/5	60 %	9/25	36 %
HACCP				5/25	20 %
PVB pašu kontroles programma		3/5	60 %	5/25	20 %
Izsekojamība				6/25	24 %
Apmācība					
BTSF	Koncepcija un uzraudzība				
Norādījumi un laba prakse		3/5	60 %		
ES finansējuma nodrošināšana*					
Obligātais piecu gadu periods		5/5	100 %	2/25	8 %
Piešķiršanas kritēriji		1/5	20 %	2/25	8 %

26. aicina dalībvalstis ņemt vērā Revīzijas palātas secinājumus un ieteikumus; mudina dalībvalstis uzlabot savus valsts kontroles daudzgadu plānus, efektīvi īstenot veterināro kontroli, izstrādāt valsts norādījumus, kas var palīdzēt novērst Revīzijas palātas revīzijā konstatētos trūkumus, un paplašināt pārtikas aprītē iesaistītajiem uzņēmējiem paredzētos norādījumus un apmācību;
27. pauž nožēlu par dalībvalstu ierobežoto reakciju uz Revīzijas palātas revīzijas konstatējumiem; piemēram, pauž nožēlu par to, ka svarīgajā veterinārās kontroles jomā atklāto trūkumu gadījumā tikai viena no četrām dalībvalstīm, kurās nepilnības tika atklātas, atbildēja, ka tā plāno veikt pasākumus;

28. stingri mudina Komisiju uzlabot oficiālās kontroles uzraudzību pārtikas un barības nozarē un uzskata, ka Regulas (EK) Nr. 882/2004¹ par oficiālo pārtikas un barības kontroli ir solis pareizajā virzienā;
29. turklāt mudina Komisiju bez turpmākas atlikšanas pabeigt arī pēcpārbaudi attiecībā uz saviem iepriekšējiem ieteikumiem, kuri sniegti dalībvalstīm pēc 2004. gada higiēnas tiesību aktu kopuma īstenošanas pārbaudes; aicina Komisiju uzlabot norādījumus par dalībvalstu daudzgadu kontroles plānu sagatavošanu un izpildi, kā arī labāk pārraudzīt šo aspektu, un rīkoties, lai uzlabotu apmācības pasākumus;
30. pauž dziļu nožēlu, ka decentralizētās pārvaldības struktūras dēļ nav pieejama informācija par to kaušanas darbību skaitu un procentuālo attiecību, kuras kautuvēs tiek veiktas saskaņā ar ES higiēnas tiesību aktiem pirms *Sapard* finansēto projektu ieviešanas un pēc *Sapard* finansēto projektu ieviešanas, tādējādi ir neiespējami novērtēt šo projektu patieso efektivitāti vai reālo ieguldījumu un rezultātus;
31. norāda, ka *Sapard ex-post* novērtējumu kopsavilkuma pētījumā, ko finansējusi Komisija un veikusi *KPMG* (Ungārija), ir secināts, ka attiecībā uz atbalstu Savienības standartu un *acquis communautaire* ievērošanai „svarīgākā ietekme tika panākta higiēnas, sanitāro un veterināro nosacījumu un vides jomā”; taču vienlaikus norāda, ka šis pētījums ir sagatavots, pamatojoties uz saņēmēju sniegto pārskatu, un ka *Sapard* atbalsta, kas sniegts saskaņā ar II pasākumu („Lauksaimniecības un zivsaimniecības produktu apstrādes un pārdošanas uzlabošana”), ietekme uz palīdzību īstenot Savienības vides standartus ir uzskatāma par ievērojami lielāku (97 % saņēmēju ir norādījuši, ka ir „konkrēta ietekme”) salīdzinājumā ar ietekmi uz palīdzību pilnībā īstenot (visus) atbilstīgos Savienības standartus, tostarp higiēnas standartus, kura šajā gadījumā ir tikai 46 %;
32. pauž nožēlu, ka pieeja, kuru Komisija izvēlējusies, lai novērtētu programmas *Sapard* dalībvalstīs, nav ļāvusi veikt kvantitatīvus vai kvalitatīvus novērtējumus Savienības finansējuma efektivitātes mērīšanai, kā arī ierobežojusi novērtējuma iespējas programmas līmenī, ļaujot veikt tikai kvalitatīvu novērtējumu; pauž nožēlu, ka *Sapard* noteikumos trūkst skaidru un konkrētu kritēriju attiecībā uz atbalstu kautuvēm; aicina Komisiju izmantot metodes, kas ļauj noteikt izmērāmus mērķus gan programmu, gan pasākumu līmenī;

¹ OV L 165, 30.4.2004., 1. lpp.

V daļa — Revīzijas palātas īpašais ziņojums Nr. 15/2012 „Interesešu konflikta pārvaldība revīzijai atlasītajās ES aģentūrās”

33. atzinīgi vērtē Revīzijas palātas ziņojumu par četrām atlasītajām ES aģentūrām, jo tās ir visvairāk pakļautas neitralitātes zaudēšanas riskam saistībā ar plašām lēmumu pieņemšanas pilnvarām jomās, kas ir ļoti nozīmīgas patērētāju veselībai un drošībai; atgādina, ka šis ziņojums ir izstrādāts, Revīzijas palātai reaģējot uz Parlamenta lūgumu veikt visaptverošu analīzi par aģentūru pieeju iespējamu interesešu konflikta situāciju pārvaldībai; atbalsta visus Revīzijas palātas ieteikumus;
34. norāda, ka aģentūras veic tehniskus, pamatdarbības un regulatīvus uzdevumus un tām ir ļoti nozīmīga loma Savienības politikas nostādņu īstenošanā un to redzamības nodrošināšanā; uzsver to, ka aģentūru autonomija un neatkarība ir ārkārtīgi svarīga;
35. norāda, ka interesešu konflikta riskam ir pakļautas visas Savienības iestādes, aģentūras vai kopuzņēmumi; tomēr uzsver decentralizēto aģentūru īpašās vajadzības interesešu konflikta situāciju pārvaldības jomā, ņemot vērā to darbā iesaistīto personu plašo loku;
36. norāda, ka interesešu konfliktu situāciju slikta pārvaldība var spēcīgi un uz ilgu laiku sabojāt Savienības iestāžu tēlu un mazināt pilsoņu uzticēšanos to spējai kalpot sabiedrības interesēm;
37. atgādina, ka Parlaments atlika 2010. gada pārskatu apstiprināšanu Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādei (*EFSA*)¹ un Eiropas Zāļu aģentūrai (*EMA*)² daļēji tāpēc, ka uzskatīja — to interesešu konflikta pārvaldība bija neapmierinoša;
38. pauž nožēlu par to, ka Savienībā interesešu konfliktu risināšanai nav visaptveroša juridiska regulējuma, kurš noteiktu salīdzināmas pamatprasības attiecībā uz neatkarību un pārredzamību, kas jāievēro visām Savienības aģentūrām;
39. atzīst, ka interesešu konfliktu pārvaldības jomā noderīgas ir ESAO pamatnostādnes, kas šajā jautājumā kalpo kā starptautisks standarts; tomēr uzsver, ka ESAO pamatnostādnes — kaut gan tās attiecīgajā jomā piedāvā starptautiskus kritērijus — pamatā attiecas uz publiskajā sektorā nodarbinātā personāla interesešu konfliktiem un tādēļ nevar nodrošināt piemērotu bāzi efektīvam risinājumam attiecībā uz iespējamiem interesešu konfliktiem aģentūru pārvaldes institūcijās un citās to darbā iesaistītajās struktūrās, piemēram, valdē un ekspertu grupās; neraugoties uz to, atzinīgi vērtē ESAO piedāvāto paņēmieni kopumu, jo īpaši dāvanu un atlīdzības kontrolsarakstu u. c., kā arī ieteikumus attiecībā uz sodiem, nepieciešamību pārbaudīt interesešu deklarāciju pilnīgumu un saturu un prasību izmantot pieredzi, lai konstatētu iespējamus interesešu konfliktus;
40. atgādina, ka 2012. gada jūlijā pēc trīs gadu ilgas izvērtēšanas un sarunām Komisija, Padome un Parlaments beidzot pieņēma kopīgo pieeju — politisku vienošanos par decentralizēto aģentūru turpmāko darbību un reformu; atzinīgi vērtē to, ka Komisija pēc tam ātri pieņēma ceļvedi šīs kopīgās pieejas īstenošanai; norāda, ka interesešu konfliktu

¹ OV L 286, 17.10.2012., 376. lpp.

² OV L 286, 17.10.2012., 387. lpp.

novēršana un pārvaldība aģentūrās bija noteikta par vienu no Komisijas prioritārajām darbībām 2013. gadā, bet pauž nožēlu par to, ka tā plānoja šo prioritāro darbību īstenot viena pati;

41. vērs Komisijas uzmanību uz nepieciešamību ieviest kopīgu juridisku regulējumu šajā jomā; uzsver saskaņotas rīcības svarīgumu un prasa cieši iesaistīt Parlamentu šī jautājuma risināšanā; prasa, lai Komisija ievērotu minētā uzdevuma izpildei ierosināto termiņu un līdz 2014. gada maijam ziņotu budžeta izpildes apstiprinātājiestādei par panāktajiem rezultātiem, ziņojumam pievienojot attiecīgus likumdošanas priekšlikumus;
42. aicina Komisiju ņemt vērā nepieciešamību saglabāt līdzsvaru starp risku un ieguvumiem, jo īpaši attiecībā uz interešu konfliktu pārvaldību, no vienas puses, un mērķi saņemt labāko iespējamo zinātnisko konsultāciju, no otras puses; turklāt ar bažām konstatē, ka ētisko normu, kodeksu un pamatnostādņu pieņemšana negarantē to, ka neradīsies interešu konflikti; konstatē, ka šajā nolūkā godīguma, atklātības un pārredzamības gaisotnē ir jāīsteno vienkārši un piemērojami standarti un jāveic regulāras un efektīvas *ex-ante* un *ex-post* kontroles un jāievieš skaidras sankcijas;
43. konstatē, ka Revīzijas palāta ir atklājusi vairākas nopietnas nepilnības saistībā ar problēmām, kas rodas pēc tam, kad darbinieks beidz pildīt savus pienākumus („virpuļdurvju” gadījumi un konfidencialas informācijas izmantošana); uzsver, ka šis jautājums ir aktuāls ne tikai attiecībā uz aģentūrām; norāda — ņemot vērā šādu problēmu ietekmi uz aģentūras vai iestādes tēlu un Savienības pilsoņu uzticēšanos, Komisijai šīs problēmas nekavējoties jārisina, īstenojot pasākumus gan aģentūru, gan visu Savienības iestāžu līmenī;
44. atzinīgi vērtē Eiropas Ombuda lēmumu pēc savas iniciatīvas sākt izmeklēšanu, kas skars vairākus gadījumus, par kuriem nesen ziņots Komisijai saistībā ar interešu konfliktu „virpuļdurvju” gadījumos; atgādina par šajā sakarā pausto Ombuda brīdinājumu attiecībā uz to, ka, lai gan interešu konfliktu efektīva novēršana ir labas pārvaldības un saprātīgas ētiskas rīcības būtiska daļa, ne visas pārvaldības un ētikas problēmas ir obligāti saistītas ar interešu konfliktu, tātad interešu konflikts ir jāaplūko, ievērojot stingras robežas, kā arī izglītošanas un novēršanas stratēģijas, kuras izstrādātas, vērstoties pret interešu konfliktiem Savienības iestādēs;
45. pauž bažas par to, ka laikā, kad revīzijas Palāta veica analīzi, nevienā no četrām atlasītajām aģentūrām konfliktu pārvaldība netika īstenota pilnībā apmierinošā līmenī;
46. uzskata, ka Revīzijas palātas īpašā ziņojuma Nr. 15/2012 galvenā pievienotā vērtība ir interešu konfliktu pārvaldības un novēršanas jomā panāktā progresa regulāra uzraudzība aģentūrās; atzinīgi vērtē to, ka attiecīgās aģentūras pēc Revīzijas palātas veiktajām revīzijām un pēc izvērtēšanas un apstiprināšanas, ko Parlaments īstenoja 2010. un 2011. gada budžeta izpildes apstiprinājuma procedūras laikā, jau ir veikušas svarīgus uzlabojumus;
47. aicina Revīzijas palātu turpināt to pasākumu uzraudzīšanu, ko aģentūras veic saskaņā ar tās ieteikumiem, paplašināt savu revīzijas tvērumu, iekļaujot tajā arī citas aģentūras, un tuvākajā laikā izstrādāt šim jautājumam veltītu īpašu ziņojumu, ietverot tajā savus novērojumus; mudina aģentūras turpināt par šajā jautājumā gūtiem panākumiem ziņot

budžeta izpildes apstiprinātājiestādei;

48. uzsver to, cik svarīga ir koordinācija, informācijas un labas prakses apmaiņa starp Savienības aģentūrām; atkāroti norāda uz svarīgo lomu, kas šajā jomā būtu jāuzņemas aģentūru tīklam gan attiecībā uz informācijas koordinēšanu starp aģentūrām, gan informācijas koordinēšanu starp aģentūrām un Komisiju, Revīzijas palātu un Parlamentu;
49. uzsver, ka ir svarīgi noteikt to, kuras aģentūras un kuras to darbības jomas ir visvairāk pakļautas interešu konflikta riskam; šajā sakarā atzinīgi vērtē Pārredzamības reģistra pārskatīšanu saistībā ar Savienības iestāžu lobiju grupām un mudina Komisiju un aģentūras īstenot pasākumus, kas izriet no šādas pārskatīšanas attiecībā uz iespējamām interešu konfliktiem;
50. norāda, ka augstai pārredzamības pakāpei ir būtiska nozīme interešu konfliktu riska mazināšanā; tādēļ prasa, lai visas aģentūras ievietotu savās tīmekļa vietnēs valdes locekļu, vadošo darbinieku, ārējo un štata ekspertu sarakstu, kā arī viņu interešu deklarācijas un dzīves aprakstus; turklāt ierosina, lai aģentūras sistemātiski publiskot savas valdes sanāksmju protokolus;
51. konstatē, ka pašlaik īstenotā taupības politika, publiskās administrācijas personāla samazināšana un privātā sektora izmantošana ārpakalpojumu veikšanā ievērojami palielina interešu konflikta risku; prasa stiprināt Savienības civildienestu;
52. atbalsta Revīzijas palātas ieteikumu visām Savienības iestādēm un decentralizētajām struktūrām izvērtēt, vai īpašajā ziņojumā Nr. 15/2012 paustie ieteikumi tām varētu būt noderīgi un piemērojami;

VI daļa — Revīzijas palātas īpašais ziņojums Nr. 16/2012 „Cik efektīva ir vienotā platībmaksājuma shēma kā pārejas sistēma lauksaimnieku atbalstam jaunajās dalībvalstīs?”

53. pauž atzinību par Revīzijas palātas īpašo ziņojumu „Cik efektīva ir vienotā platībmaksājuma shēma kā pārejas sistēma lauksaimnieku atbalstam jaunajās dalībvalstīs?” un atbalsta tās ieteikumus;
54. uzskata, ka ienākumu atbalsts turpmāk būtu jāpiešķir aktīvajiem lauksaimniekiem, kas veic lauksaimnieciskas darbības; uzskata, ka jo īpaši no vienotās platībmaksājuma shēmas (VPMS) ienākumu atbalsta saņemšanas būtu jāizslēdz valsts sektora iestādes, kas apsaimnieko valsts zemi un kas citādā veidā nav saistītas ar lauksaimniecību; norāda, ka saistībā ar jauno KLP dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka atbalsts tiek izmaksāts tikai aktīvajiem lauksaimniekiem un ka netiek piemērotas nekādas atkāpes no šī principa; uzskata, ka Komisijai būtu jānodrošina noteikumu konsekventa īstenošana dalībvalstīs, lai nodrošinātu, piemēram, to, ka visās dalībvalstīs atbalstu nesaņem viena un tā paša veida saņēmēji;
55. uzsver, ka tiesības saņemt atbalstu par zemi būtu skaidri jādefinē un jāierobežo, tās piešķirot tikai attiecībā uz zemes gabaliem, kuros saskaņā ar laba lauksaimniecības un vides stāvokļa (LLVS) standartiem jāveic lauksaimnieciskas darbības; norāda, ka saistībā ar jauno KLP būtu skaidri jādefinē zemes attiecināmība, lai atbalsts netiktu piešķirts par zemi, kas neveicina lauksaimniecības ražīguma palielināšanu vai zemes vides vērtības aktīvu uzturēšanu; uzskata, ka turklāt atbalsts būtu jāpiešķir tikai par zemi, kurā tiek veiktas konkrētas un regulāras darbības;
56. piekrīt Revīzijas palātas ieteikumam un Komisijas priekšlikumam proporcionālāk sadalīt atbalstu, īstenojot vairākus pasākumus, piemēram, pakāpeniski samazinot tiešos maksājumus un nosakot to maksimālo robežu, kā arī piešķirot valstij noteikto maksimālo apjomu reģioniem;
57. aicina Komisiju analizēt, kādā mērā tiešo maksājumu efektivitāti un lietderīgumu negatīvi ietekmē strukturālie trūkumi un zemes cenas; uzskata, ka, pamatojoties uz šo analīzi, Komisijai būtu jāveic papildu pasākumi, lai pārstrukturētu nozari un palielinātu tās konkurētspēju;
58. aicina dalībvalstis, gatavojoties turpmākās — uz tiesībām pamatotās — shēmas ieviešanai, apspriesties ar Komisiju; uzskata, ka dalībvalstis jo īpaši varētu izmantot Komisijas palīdzību, lai noteiktu galvenās prasības valsts pārvaldei un lauksaimniekiem;
59. pauž nožēlu par to, ka jaunajai KLP, jo īpaši tiešo maksājumu pīlāram, nav konkrētu mērķu, uzdevumu vai paredzamo rezultātu; konstatē, ka tas nozīmē, ka lielākā vienotā Savienības budžeta pozīcija tiek izmaksāta bez skaidriem mērķiem vai paredzamiem rezultātiem;

VII daļa — Revīzijas palātas īpašais ziņojums Nr. 17/2012 „Eiropas Attīstības fonda (EAF) ieguldījumi ilgtspējīga autoceļu tīkla izveidē Subsahāras Āfrikā”

60. atzinīgi vērtē to, ka daudzās apmeklētajās dalībvalstīs tehniskā sadarbība ir veicinājusi arī autoceļu nozares stratēģiju izstrādi un uzlabojusi autoceļu uzturēšanas uzraudzību un ka mācību pasākumi bijuši labi organizēti un efektīvi, bet tehniskās mācības daudzās jomās ir sniegušas politisko lēmumu pieņemšanai lietderīgu informāciju;
61. pauž nožēlu par to, ka kopumā Komisijas sniegtais atbalsts nav efektīvi veicinājis tādu politisko reformu pieņemšanu un īstenošanu, kuras ir vajadzīgas, lai novērstu pašreizējos šķēršļus autoceļu tīkla ilgtspējas nodrošināšanai Subsahāras Āfrikā;
62. norāda, ka partnervalstis nedara pietiekami daudz, lai nodrošinātu autoceļu infrastruktūras ilgtspēju, un ka autoceļi dažādās pakāpēs ir pārāgri nolietotojušies; atzīst, ka vairākums dalībvalstu ir guvušas ievērojamus panākumus autoceļu uzturēšanā, bet norāda, ka tie tomēr nav pietiekami, un autoceļu uzturēšana bieži ir novēlota vai nepilnīga; turklāt norāda, ka vairākumā partnervalstu nav panākts pietiekams progress, lai novērstu transportlīdzekļu pārslogošanu, kas būtiski ietekmē autoceļu paredzamo mūža ilgumu un uzturēšanas izmaksas;
63. uzskata, ka autoceļu uzturēšanu, izmantojot privātu uzņēmumu un darbuuzņēmēju ārpakalpojumus, ir ieteicams veikt vietējā līmenī, tādējādi atbalstot mazus uzņēmumus un vietējās kopienas un radot kvalificēta darbaspēka rezerves;
64. aicina Komisiju savam finansiālajam atbalstam pievienot obligātus nosacījumus un pienācīgi reaģēt uz partnervalstu nespēju pildīt savas saistības; mudina Komisiju pilnā mērā izmantot politisku dialogu; norāda, ka dialogs ir bijis īpaši lietderīgs, veicinot progresu atsevišķās jomās, jo īpaši attiecībā uz iestāžu sistēmu un autoceļu uzturēšanas finansējumu; uzskata, ka projektu finansējumu var apstiprināt tikai tad, ja iepriekš ir pieejamas nepieciešamās tehniskās iekārtas autoceļu uzturēšanai vai arī tās ir iespējams vajadzības gadījumā nodrošināt;
65. atbalsta Revīzijas palātas ieteikumu Komisijai, ka EAF finansējums autoceļu nozarē būtu jākoncentrē tur, kur iespējams panākt vislielāko ietekmi: i) koncentrējot resursus autoceļu nozarē partnervalstīs, kuras īsteno pienācīgu nozares politiku, ii) koncentrējot EAF resursus valstīs, kurās EAF ir iepriekš veicis ievērojamus autoceļu infrastruktūras ieguldījumus, kā arī iii) ir jāpalielina EAF resursu ietekme, apvienojot dotācijas ar aizdevumiem un veicinot privātā sektora līdzdalību autoceļu tīkla modernizācijas un paplašināšanas finansēšanā;
66. pilnībā atbalsta Revīzijas palātas ieteikumu, ka Komisijai būtu jādefinē skaidri, izmērāmi un noteiktā termiņā izpildāmi oficiāli nosacījumi attiecībā uz galvenajām politikas reformas vajadzībām saistībā ar autoceļu uzturēšanu un transportlīdzekļu pārslogošanu un periodiski un sistemātiski jāanalizē nosacījumu izpilde, kā arī jāveic periodiski valsts autoceļu nozares izvērtējumi un projektu *ex-post* izvērtējumi;
67. aicina Komisiju sešu mēnešu laikā sniegt ziņojumu par to, kādā veidā Komisijas autoceļu infrastruktūras politikas noteikšanā ir ņemta vērā vides aizsardzība un veicināta

autoceļu drošība; šajā sakarā norāda, ka autoceļu tīklu Subsahāras Āfrikā izmanto dažāda veida tranzītam, kurā apvienota lēna un ātra satiksme, tostarp, piemēram, pa autoceļu ejoši skolēni, un tāpēc drošības apsvērumiem ir vislielākā nozīme; vēlas saņemt informāciju par to, kā Savienības finansētus projektus saskaņo ar citiem līdzekļu devējiem un organizācijām ne tikai autoceļu būvniecības jomā, bet arī to plānošanas un uzturēšanas jautājumos;

68. iesaka Komisijai stingri, samērīgi un laikus reaģēt gadījumā, ja valdības neizrāda pietiekamu apņemšanos atrisināt konstatētās problēmas un ievērot Komisijas ieteikumus, tostarp apsverot EAF finansējuma apturēšanu vai atcelšanu atsevišķām programmām vai autoceļu nozarei kopumā;
69. atbalsta Revīzijas palātas priekšlikumu, ka Komisijai būtu jāpieliek pūles, lai nodrošinātu uzticamu valdības līdzatbildību par plānotajiem pasākumiem, jāpievērš lielāka uzmanība transportlīdzekļu pārslogošanas pamatcēloņiem un jāsniedz atbalsts, lai palīdzētu partnervalstīm veikt pamatīgu ekonomikas analīzi ar mērķi lemt par atbilstoša līdzsvara nodrošināšanu starp sava autoceļu tīkla uzturēšanu un paplašināšanu, ņemot vērā visus atbilstošos ekonomiskos, sociālos, vides, finansiālos, tehniskos un darbības kritērijus;

VIII daļa — Revīzijas palātas īpašais ziņojums Nr. 18/2012 „Eiropas Savienības palīdzība Kosovai tiesiskuma jomā”

70. atzinīgi vērtē Revīzijas palātas īpašajā ziņojumā par Eiropas Savienības palīdzību Kosovai tiesiskuma jomā izklāstītos konstatējumus un ieteikumus;
71. norāda, ka Savienība sniedz Kosovai būtisku palīdzību tiesiskuma jomā un ka Kosova saņem lielāko Savienības palīdzību uz vienu iedzīvotāju pasaulē;
72. atzinīgi vērtē Revīzijas palātas konstatējumus, ka Savienības palīdzība ir veicinājusi uzlabojumus Kosovas muitas veikspējas jomā; tomēr ar bažām norāda, ka joprojām ir nepieciešami būtiski panākumi organizētās noziedzības apkarošanā, Kosovas policijas veikspējas uzlabošanā un korupcijas izskaušanā; tādēļ aicina Kosovai varas iestādes arī turpmāk ieguldīt Savienības pirmspievienošanos programmās un projektos, kuru mērķis ir atbalstīt tiesu sistēmas reformu, korupcijas apkarošanu un tiesiskuma nodrošināšanu;
73. ar bažām konstatē ierobežojumus, kas attiecas uz Savienību, jo īpaši saistībā ar Komisijas un Eiropas Savienības Tiesiskuma misijas Kosovā (*EULEX*) koordināciju un ietekmi saistībā ar to veikspējas nostiprināšanas pasākumu izvērtēšanu un salīdzinošo novērtēšanu;
74. pauž nožēlu par to, ka *EULEX* efektivitāti un lietderību negatīvi ietekmēja resursu ierobežojumi, kuru cēlonis bija ierobežota rīcības spēja, jo *EULEX* saskārās ar grūtībām kompetentu un specializētu darbinieku nolīgšanā, jo īpaši to piesaistīšanā no dalībvalstīm; tāpēc mudina Komisiju un dalībvalstis risināt ar personālu saistīto problēmu un izstrādāt piemērotus stimulus, lai iedrošinātu un piesaistītu augsti kvalificētus pretendentes;
75. aicina Komisiju un dalībvalstis pārskatīt noteikumus, ar ko reglamentē *EULEX* norīkojumu termiņu; uzskata, ka ilgāki termiņi varētu sniegt papildu stimulu, lai piesaistītu kvalificētus pretendentes, kā arī uzlabotu pārraudzības, mācību un konsultēšanas darbību efektivitāti;
76. atzīst, ka Kosovai sniegtās Savienības palīdzības nelielās sekmes un ierobežoto efektivitāti var daļēji skaidrot ar Kosovai iestāžu politisko iejaukšanos, kā arī pārredzamības un politiskās gribas trūkumu, vājām finansiālajām spējām un pilsoniskās sabiedrības ierobežoto ietekmi;
77. atzīst, ka pastāv ģeogrāfiska nevienlīdzība attiecībā uz tiesiskuma iedibināšanu Kosovā, jo īpaši tāpēc, ka Kosovai varas iestādēm, kas atrodas Prištinā, nav kontroles pār teritorijas ziemeļu daļu; mudina Komisiju, plānojot palīdzību, ņemt vērā īpašās problēmas, ar ko saskaras Kosovai ziemeļu daļa;
78. atzīst, ka ir jāuzlabo Savienības palīdzības efektivitāte un lietderība; tāpēc aicina ieguldīt lielāku darbu, lai atvieglotu Savienības pārstāvību šajā valstī, veicot Savienības un Kosovai iestāžu labāku koordinēšanu un integrēšanu;
79. atzinīgi vērtē Serbijas un Kosovai 2013. gada 19. aprīlī parakstīto nolīgumu, kura

mērķis ir normalizēt abu valstu attiecības; mudina abas puses turpināt piemērot šo konstruktīvo pieeju, lai īstenotu minēto nolīgumu un panāktu attiecību acīmredzamu un ilgtspējīgu uzlabošanos;

80. piekrīt Revīzijas palātai, ka, nepastāvot vienotai Savienības nostājai par Kosovas atzīšanu, tiek apdraudēts būtisks stimuls, ko sniedz pievienošanās Savienībai; šajā sakarā atsauces uz Eiropas Parlamenta 2013. gada 18. aprīļa rezolūciju par Kosovas integrācijas procesu Eiropas Savienībā¹, kurā piecas dalībvalstis ir mudinātas atzīt Kosovu un aicinātas darīt visu iespējamo, lai veicinātu savu iedzīvotāju ekonomiskās, sociālās un politiskās attiecības ar Kosovas iedzīvotājiem;
81. piekrīt Revīzijas palātas viedoklim, ka Komisijas un Eiropas Ārējās darbības dienesta (EĀDD) izmantoto stimulu un nosacījumu kopuma lietderība attīstības veicināšanai tiesiskuma jautājumos Kosovā līdz šim ir bijusi ierobežota; tāpēc aicina Komisiju, EĀDD un dalībvalstis nodrošināt, lai to politikas dialogi ar Kosovu, jo īpaši saistībā ar tiesiskuma stiprināšanu, būtu saistīti ar stimuliem un prioritāriem nosacījumiem;

¹ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0187.

IX daļa — Revīzijas palātas īpašais ziņojums Nr. 20/2012 „Vai struktūrasaņēmumu finansējums sadzīves atkritumu apsaimniekošanas infrastruktūras projektiem efektīvi palīdz dalībvalstīm sasniegt ES atkritumu politikas mērķus?”

82. atzinīgi vērtē Revīzijas palātas īpašo ziņojumu „Vai struktūrasaņēmumu finansējums sadzīves atkritumu apsaimniekošanas infrastruktūras projektiem efektīvi palīdz dalībvalstīm sasniegt ES atkritumu politikas mērķus?” un atbalsta tās ieteikumus;
83. uzsver to, ka Revīzijas palātas konstatētie fakti pierāda dažādus un pat sliktus izpildes rezultātus saistībā ar projektiem, kas saņēma Savienības finansiālu atbalstu infrastruktūras projektiem sadzīves atkritumu apsaimniekošanas jomā, izmantojot Eiropas Reģionālās attīstības fondu un Kohēzijas fondu, proti:
- no septiņām revidētajām mehāniski bioloģiskās apstrādes iekārtām tikai vienā notika novirzīšana no poligona, un vienā bija jaukts izpildes līmenis, bet četrās iekārtās poligonā apglabāto atkritumu daudzums nesamazinājās, un viena iekārta nedarbojās;
 - četrās no septiņām revidētajām kompostēšanas iekārtām saražotā komposta daudzums bija mazāks par projektā paredzēto;
 - astoņos revidētajos reģionos bioloģiski noārdāmo atkritumu daudzums, kas tika apglabāts poligonos, bija robežās no 31 % līdz 55 % šo atkritumu neefektīvas apstrādes dēļ;
 - nevienā no revidētajiem astoņiem reģioniem atbildīgās iestādes nebija izvērtējušas savu informatīvo kampaņu panākumus, kā arī nebija definējušas izmērāmus mērķus;
84. ar bažām atzīmē, ka Revīzijas palātas konstatējumi rada šaubas par Komisijas efektivitāti publisko naudas līdzekļu apsaimniekošanā, un aicina Komisiju sniegt ziņojumu budžeta izpildes apstiprinātājiestādei par iemesliem, kāpēc šāda situācija radusies un kādus pasākumus tā izmanto un/vai ir paredzējusi ieviest, lai novērstu šādus un līdzīgus trūkumus;
85. atgādina Komisijai, ka tai būtu jāpievērš uzmanība ne tikai Savienības izdevumu likumībai un pareizībai, bet arī izpildes rezultātiem kā savam galvenajam mērķim; šajā sakarā pauž atzīnību Revīzijas palātas revīzijas darbam, jo īpaši tās īpašajam ziņojumam, kurā galvenā uzmanība pievērsta Savienības izdevumu lietderībai un efektivitātei;
86. uzskata, ka Savienības finansiālais atbalsts būtu jāsaista ar Savienības atkritumu politikas mērķu sasniegšanu; aicina dalībvalstis izveidot ticamas atkritumu apsaimniekošanas datubāzes, gan lai uzraudzītu panākumus virzībā uz Savienības atkritumu politikas mērķu sasniegšanu, gan arī, lai sagatavotu Komisijai iesniedzamos ziņojumus; aicina Komisiju izvērtēt no dalībvalstīm saņemto datu ticamību;
87. mudina Komisiju saistībā ar principu „piesārņotājs maksā” pieprasīt no dalībvalstīm

samazinātu palīdzības likmju piemērošanu, ja atkritumu apsaimniekošanas tarifi, ko maksā mājtsaimniecības, nenosedz sadzīves atkritumu apsaimniekošanas ekspluatācijas izmaksas, un piemērot šo principu, apstiprinot galvenos projektus;

88. uzsver atkritumu, tostarp bioloģiski noārdāmo atkritumu, dalītas savākšanas nozīmi, lai maksimāli uzlabotu atkritumu apsaimniekošanas infrastruktūras objektu darbības rezultātus un progresu virzībā uz Savienības atkritumu politikas mērķu sasniegšanu; mudina dalībvalstis atkritumu apsaimniekošanā ieviest ekonomikas instrumentus, lai veicinātu atkritumu rašanās novēršanu un pārstrādi, īpaši izmantojot atkritumu apglabāšanas nodokli, „maksā, kad izmet” shēmas un citus stimulus attiecībā uz mājtsaimniecībām noteikto tarifu;
89. aicina dalībvalstis koncentrēt uzmanību uz atkritumu apsaimniekošanas infrastruktūras objektiem, kuros apstrādā atkritumus, kas jau sākotnēji izšķiroti, un nodrošināt, ka poligonā apglabātie sadzīves atkritumi pirms izmešanas ir tikuši apstrādāti; uzsver, ka ir vajadzīgs pienācīgs finansiālais nodrošinājums, lai segtu poligonu slēgšanas izmaksas un apsaimniekošanas izmaksas vismaz 30 gadus pēc slēgšanas, un ka nodrošinājuma aprēķināšanai būtu jāizmanto atbilstošas metodes;
90. aicina dalībvalstis pievērst lielāku uzmanību arvien labākai sabiedrības izpratnei un līdzdalībai atkritumu apsaimniekošanas shēmās, īpaši saistībā ar mājtsaimniecībās veiktu atkritumu šķirošanu to rašanās brīdī, un regulāri novērtēt rezultātus, kas panākti, izmantojot izpratnes veidošanas kampaņas un izglītošanas stratēģijas;

X daļa — Revīzijas palātas īpašais ziņojums Nr. 21/2012 „Kohēzijas politikas ieguldījumi energoefektivitātē un to rentabilitātē”

91. uzsver energoefektivitātes svarīgo nozīmi, ņemot vērā fosilā kurināmā trūkumu un kaitējumu videi, ko radījušas oglekļa dioksīda emisijas; tāpēc pilnībā atbalsta pieeju, ka energoefektivitāte ir daļa no stratēģijas „Eiropa 2020”;
92. atzinīgi vērtē Revīzijas palātas īpašo ziņojumu par kohēzijas politikas ieguldījumiem energoefektivitātē un to rentabilitāti kā nesenu darbības revīzijas piemēru;
93. norāda, ka revīzija tika veikta Čehijā, Itālijā un Lietuvā — valstīs, kas absolūtā izteiksmē saņēmušas lielākos Kohēzijas fonda un Reģionālās attīstības fonda ieguldījumus energoefektivitātes pasākumiem 2007.–2013. gada plānošanas periodam, kā arī piešķirušas lielāko finansējumu projektiem līdz 2009. gadam; norāda, ka revīzijā tika pārbaudītas četras darbības programmas un 24 projekti saistībā ar ieguldījumiem sabiedrisko ēku energoefektivitātē; atzīst, ka laikposmā no 2000. līdz 2013. gadam saistībā ar šīm programmām energoefektivitātei tika piešķirti aptuveni 28 % energoefektivitātei paredzēto līdzekļu;
94. uzsver ekonomijas, efektivitātes un rentabilitātes principus, kas noteikti Finanšu regulā; piekrīt Revīzijas palātai, ka rentabilitātes apsvērumiem vajadzētu būt galvenajam noteicošajam faktoram attiecībā uz publisko izdevumu lēmumiem, kurus pieņem saistībā ar dalītu pārvaldību;
95. piekrīt, ka ieguldījumi būtu jāveic, pamatojoties uz pienācīgu vajadzību novērtējumu; uzskata, ka Savienības līmeņa prioritātes būtu jāatspoguļo arī valstu un vietējā mēroga energoefektivitātes plānos;
96. atbalsta ideju, ka Savienības finansiālās palīdzības īstenošanai vajadzētu būt pamatotai uz darbības rādītājiem, piemēram, ietaupītās enerģijas vienības izmaksu, darbības programmā plānoto un sasniegto ieguldījumu atmaksāšanās laiku un sasniegtajiem energoietaurējumiem; šie rādītāji tiktu regulāri uzraudzīti; pauž atbalstu idejai, ka darbības rādītāji varētu nodrošināt noteiktu salīdzināmību starp dalībvalstīm, cita starpā pateicoties vienotai mērījumu vienībai un metodikai;
97. atzinīgi vērtē Revīzijas palātas vēlmi ieviest standarta ieguldījumu izmaksas par ietaupāmās enerģijas vienību valsts līmenī un dažādās nozarēs, kur patērē enerģiju; uzsver Komisijas bažas par to, ka izmaksas starp valstīm ievērojami atšķiras atkarībā no atšķirīgām aprīkojuma cenām un atšķirīgiem līdz šim īstenoto ietaupījumu līmeņiem; uzskata, ka šis aspekts ir jāizpēta sīkāk;
98. uzskata, ka pārmērīgi ilgi ieguldījumu atmaksāšanās periodi projektiem — vidēji 50 gadi, bet atsevišķos gadījumos līdz pat 150 gadiem — nav pieņemami un neatbilst ekonomijas, rentabilitātes un efektivitātes principiem;
99. ņem vērā Komisijas viedokli, ka attiecībā uz ieguldījumiem sabiedrisko ēku energoefektivitātē ir svarīgi piemērot integrētu pieeju un neīstenot vienīgi

energoefektivitātes uzlabojumus, drīzāk uzskatot tos par daļu no vispārējas atjaunošanas, kas ļauj kopumā uzlabot konkrētu ēku;

100. uzsver, ka visaptveroša energoefektivitātes politika pilnībā tika izstrādāta tikai pēc tam, kad bija pabeigta 2007.–2013. gada plānošanas perioda programmu izstrāde, sarunas par tām un to apstiprināšana;
101. atbalsta — papildus iepriekš ierosinātajiem darbības rādītājiem, kas ir būtiski, lai novērtētu energoefektivitātes instrumentu izmaksu lietderību, — Komisijas priekšlikumus jaunajam 2014.–2020. gada plānošanas periodam vienotajā stratēģiskajā satvarā¹ un nozaru noteikumos ieviestos kopējos īstenošanas rādītājus ieguldījumu prioritātēm enerģijas un klimata pārmaiņu jomā; uzskata, ka šie pasākumi stiprinās rentabilitātes principu saistībā ar kohēzijas politikas integrēto pieeju;
102. uzsver svarīgo nozīmi, kādu Parlaments piešķir rezolūciju „Topošā jaunā Eiropas enerģētikas stratēģija 2011.–2020. gadam” (2010. gada 25. novembris)² un „Energoefektivitātes plāna pārskatīšana” (2010. gada 15. decembris)³ saturam;
103. uzsver, ka Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 25. oktobra Direktīva 2012/27/ES par energoefektivitāti⁴, kuras noteikumi stāsies spēkā 2014. gada 5. jūnijā, ir ļoti svarīga;
104. atbalsta ideju, ka energoauditi ir atbilstīgs instruments, lai panāktu enerģijas ietaupījumus, jo īpaši ēkās un rūpniecībā; norāda, ka energoauditi valsts sektorā nav obligāti un tos ir ieviesušas tikai dažas dalībvalstis; aicina Komisiju izvirzīt priekšlikumus par obligātiem energoauditiem valsts sektorā kā priekšnoteikumu, lai projektus līdzfinansētu no Savienības budžeta;
105. uzsver, ka energopatēriņa revidentiem, sagatavojot ieteikumus attiecībā uz enerģijas ietaupījumiem, ir jāpiemēro rentabilitātes princips;
106. mudina dalībvalstis nodrošināt projektu atlases kritēriju pārredzamību un saskaņot tos ar energoefektivitātes prasībām; uzsver valsts iepirkumu, jo īpaši e-iepirkumu, svarīgo nozīmi, nodrošinot projektu atlases kritēriju pārredzamību un projektu rentabilitāti;

¹ COM(2013)0246, 2013. gada 22. aprīlis.

² OV C 99E, 3.4.2012., 64. lpp.

³ OV C 169E, 15.6.2012., 66. lpp.

⁴ OV L 315, 14.11.2012., 1. lpp.

XI daļa — Revīzijas palātas īpašais ziņojums Nr. 22/2012 „Vai Eiropas Trešo valstu valstspiederīgo integrācijas fonds un Eiropas Bēgļu fonds sniedz efektīvu ieguldījumu trešo valstu valstspiederīgo integrācijā?”

107. uzsver, ka ir svarīgi nodrošināt efektīvu migrācijas plūsmu pārvaldību un bēgļu un pārvietoto personu uzņemšanu, un atbalsta taisnīgu attieksmi pret trešo valstu valstspiederīgajiem un viņu sociālo, pilsonisko un kultūras integrāciju;
108. ņem vērā Revīzijas palātas īpašo ziņojumu „Vai Eiropas Trešo valstu valstspiederīgo integrācijas fonds un Eiropas Bēgļu fonds sniedz efektīvu ieguldījumu trešo valstu valstspiederīgo integrācijā?” un tajā sniegtos ieteikumus;
109. pauž bažas par Revīzijas palātas revīzijas laikā konstatēto nepilnību lielo skaitu, jo īpaši par:
- tiesību aktu novēlotu pieņemšanu, to, ka īstenošanas noteikumus un galvenos norādījumus Komisija iesniedza ar novēlošanos;
 - to, ka fondu efektivitāti nav bijis iespējams izmērīt, jo dalībvalstis nav izveidojušas efektīvas uzraudzības un novērtēšanas sistēmas, lai ziņotu par gūtajiem panākumiem programmu īstenošanā;
 - to, ka dalībvalstis, kurās tika veikta revīzija, savās gada programmās nebija noteikušas pienācīgus mērķus un rādītājus, tādējādi traucējot pienācīgi novērtēt fondu ieguldījumu integrācijā;
 - pastāvīgām nepilnībām un neizdarībām sertifikācijas un revīzijas iestādēs; nepilnībām dalībvalstu vadības un kontroles sistēmu apstiprināšanā, ko veic Komisija;
 - to, ka fondu efektivitāti mazina programmas *SOLID* (Vispārīgā programma „Solidaritāte un migrācijas plūsmu pārvaldība” laikposmam no 2007. līdz 2013. gadam) struktūra, kas ir sadrumstalota un nepietiekami saskaņota ar citiem ES fondiem;
 - to, ka Eiropas Bēgļu fonda un Eiropas Integrācijas fonda izstrādē netika ņemta vērā struktūrfondu vadības pieredze;
 - to, ka Komisijas starpposma ziņojums, kura pamatā ir dalībvalstu ziņojumi, tika iesniegts ar novēlošanos un tajā nebija ietverti citi kvantitatīvi programmu rezultāti, kā tikai finansēto projektu skaits katrā dalībvalstī, un ka tas izstrādāts, pamatojoties uz plāniem, nevis reālo īstenošanu; tajā nav ietvertas nekādas norādes par iztērētajām summām;
 - trīs iestāžu veiktajām daudzām dažādajām kontrolēm, kas ir administrēšana, kura, ņemot vērā līdzekļu apjomu, ir pārmērīga;
110. atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko

izveido Patvēruma un migrācijas fondu (PMF)¹ un Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko paredz vispārīgus noteikumus Patvēruma un migrācijas fondam un finansiālā atbalsta instrumentam policijas sadarbībai, noziedzības novēršanai un apkarošanai un krīžu pārvarēšanai²;

111. atzinīgi vērtē to, ka Komisija ir ņēmusi vērā vairākus Revīzijas palātas ieteikumus, savos jaunajos priekšlikumos attiecībā uz PMF iekļaujot atbilstīgus nosacījumus, un aicina Padomi šos nosacījumus atbalstīt;
112. atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikumu — uzsākot jauno programmu, kas paredzēta laikposmam no 2014. gada līdz 2020. gadam, ieviest obligāto kopējo rādītāju kopumu un precīzi formulētu norādi uz datorizētām sistēmām datu par rādītājiem uzglabāšanai un pārsūtīšanai;
113. uzskata, ka ir būtiski dalībvalstīm dot iespēju apkopot datus visā plānošanas periodā;
114. tādēļ mudina dalībvalstis noteikt atbilstīgos rādītājus valsts līmenī, kā arī mērķvērtības attiecībā uz valsts programmām, un savlaicīgi iesniegt valsts novērtējuma ziņojumus;
115. aicina Komisiju veikt papildu pasākumus attiecībā uz dalībvalstu novērtējuma ziņojumiem, kuri jāiesniedz līdz 2012. gada 31. oktobrim;
116. ar bažām norāda, ka Revīzijas palātas veiktajā 2007.–2013. gada revīzijā tika konstatēts, ka atsevišķās dalībvalstīs nenotiek apspriešanās ar partneriem; pauž bažas par to, ka partnerības trūkums īpaši asi bija jūtams attiecībā uz ESF iestādēm, un par radušos pārklāšanos, kā arī iespējamās sinerģijas zaudēšanu;
117. šajā sakarā atzinīgi vērtē 2014.–2020. gada priekšlikumā apstiprinātos nosacījumus, kas paredz, ka partnerībā ietilpst kompetentas reģionālās, vietējās, pilsētu un citas valsts pārvaldes iestādes;
118. atzinīgi vērtē uzraudzības komiteju izveidi nolūkā „atbalstīt valsts programmu īstenošanu”; ierosina ņemt vērā pieredzi, kas gūta, izmantojot šo pašu mehānismu struktūrfondu vadībā;
119. ar bažām norāda, ka gada programmu plānošanas sistēma rada pārlietu lielu administratīvo slogu gan dalībvalstīm, gan Komisijai; atzinīgi vērtē jauno priekšlikumu, kurā gada programmas paredzēts aizstāt ar valsts programmām laikposmam no 2014. gada 1. janvāra līdz 2020. gada 31. decembrim;
120. atbalsta Komisijas priekšlikumu izveidot uzraudzības un novērtēšanas tīklu, kas ietvertu dalībvalstis un Komisiju, lai veicinātu apmaiņu ar labu praksi uzraudzības un novērtēšanas jomā;
121. atzinīgi vērtē sertifikācijas iestādes likvidēšanu un uzskata, ka divpakāpju struktūra (atbildīgā iestāde un revīzijas iestāde) pārbaūžu efektivitātes un vienkāršošanas jomā spēs paveikt vairāk;

¹ COM(2011)0751, 2011. gada 15. novembris.

² COM(2011)0752, 2011. gada 15. novembris.

122. mudina Komisiju apspriesties ar dalībvalstīm un pēc iespējas drīz pieņemt pamatnostādnes jaunā fonda īstenošanai, ņemot vērā termiņu, kas paredzēts jaunā fonda pieņemšanai;
123. uzsver, cik svarīgas ir pārbaudes uz vietas, par kurām iepriekš nav paziņots;
124. uzskata, ka dalībvalstis nav jāatbrīvo no to pienākumiem, un tādēļ uzskata, ka Komisijas priekšlikums ārkārtas gadījumos apmaksāt izdevumus līdz pat 100 % apmērā būtu jāsamazina uz „ne vairāk kā 90 %”;
125. atbalsta Komisijas priekšlikumu regulāri nodrošināt ieguldījumu dalībvalstu programmās līdz pat 75 % apmērā; uzskata, ka ir nepieciešams atbilstīgi un stingri definēt „pienācīgi pamatotus gadījumus”, kuros paredzēta iespēja saņemt ieguldījumu no Savienības budžeta 90 % apmērā,
126. uzskata, ka papildus sākotnējam priekšfinansējumam 4 % apmērā attiecībā uz visu plānošanas periodu būtu jāparedz arī gada priekšfinansējums 2,5 % apmērā, lai mazinātu naudas plūsmas problēmas;
127. norāda uz PMF un ESF politikas prioritāšu pārklāšanos attiecībā uz trešo valstu valstspiederīgo integrāciju un atzinīgi vērtē Komisijas nodomu savā novērtējumā „ņemt vērā savstarpējo papildināmību starp pasākumiem, kas veikti saskaņā ar īpašajām regulām un citām attiecīgām Savienības politikām, instrumentiem un iniciatīvām”¹;
128. tomēr uzskata, ka būtu piemēroti un atbilstīgi subsidiaritātes principam paredzēt iespēju dalībvalstīm, kuras to vēlas, savās valsts programmās paredzēt sinerģijas un papildināmības līmeni un apmēru starp minētajiem fondiem; šajā sakarā aicina Komisiju rūpīgi apsvērt un partnerības nolīgumos ar dalībvalstīm sniegt iespēju nodrošināt lielāku sinerģiju starp šiem diviem fondiem;
129. aicina Komisiju mudināt dalībvalstis sniegt plašāku informāciju par Savienības fondu saskaņotību un papildināmību;
130. ļoti atzinīgi vērtē izcilo darbu nolūkā nodrošināt kopēju IT sistēmu ar Eiropas struktūrfondiem un ieguldījumu fondiem;

¹ COM(2011)0752, 50. panta 6. punkts.

XII daļa — Revīzijas palātas īpašais ziņojums Nr. 23/2012 „Vai ar ES struktūrfasākumiem ir veiksmīgi atbalstīta degradētu rūpniecisku un militāru teritoriju atjaunošana?”

131. uzsver svarīgo nozīmi, kāda ir degradētu rūpniecisku un militāru teritoriju atjaunošanai kā pirmajam solim virzībā uz reģiona pievilcīguma palielināšanu, un kas ir priekšnoteikums nodarbinātību veicinošai saimnieciskai darbībai, sabiedrisku vietu izveidošanai u. c.;
132. ņem vērā Revīzijas palātas īpašo ziņojumu „Vai ar ES struktūrfasākumiem ir veiksmīgi atbalstīta degradētu rūpniecisku un militāru teritoriju atjaunošana?” un tās ieteikumus;
133. atzinīgi novērtē to, ka visiem projektiem ir kādi galvenie raksturlielumi, kuriem ir pozitīva ietekme uz to ilgtspēju, un ka no 22 pabeigtajiem projektiem 18 projektos pilnīgi sasniegti tiem izvirzītie mērķi attiecībā uz fiziskajiem rezultātiem, bet četros projektos fiziskie rezultāti sasniegti no 90 % līdz 100 % apjomā no plānotajiem;
134. uzsver, ka prioritāte jāpiešķir rekonstrukcijai, kas rada ekonomiskās aktivitātes iespējas, piemēram, darbvietu izveidošanas iespējas, un uzskata, ka galīgā lietojuma principam jābūt galvenajam, piešķirot Savienības līdzekļus; uzsver, ka degradētas teritorijas ir jāatjauno, un jaunu teritoriju apgūšana būtu jāuzskata par pēdējo iespēju tikai neatliekamas ekonomiskas nepieciešamības gadījumos;
135. uzsver ticamu datu nozīmi efektivitātes un raksturlielumu novērtēšanai un aicina Komisiju veikt pasākumus šādu datu vākšanai (uzskaite, piesārņojuma līmenis u. c.); aicina dalībvalstis veikt degradēto teritoriju uzskaiti un apkopot datus par katra šāda objekta stāvokli (piesārņojuma līmeni), tādējādi radot iespējas noteikt prioritātes Savienības finansējuma piešķiršanai;
136. aicina Komisiju un dalībvalstis visos dotācijas piešķiruma līgumos iekļaut noteikumus par atmaksāšanu; uzskata, ka noteikumos par atmaksāšanu jāizmanto ilgtermiņa / aprites cikla pieeja un atkārtota novērtēšana jāveic pēc 15 gadu perioda, kad projekts ir pilnīgi pabeigts un rada ieņēmumus;
137. pauž nožēlu, ka iestādes gan zina principu „piesārņotājs maksā”, bet nevienā gadījumā piesārņotājs nav sedzis visas attīrīšanas izmaksas; atzīst, ka principa „piesārņotājs maksā” praktiska piemērošana ir sarežģīts uzdevums, tomēr aicina dalībvalstis veikt pasākumus, lai pārvarētu ar piesārņotāja identificēšanu saistītās grūtības, un mudina Komisiju pieprasīt principa „piesārņotājs maksā” īstenošanu kā nosacījumu Savienības finansējuma piešķiršanai;
138. atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikumu pamatdirektīvai par augsnes aizsardzību (COM(2006)0232), kurā ir noteikumi par daudzu Revīzijas palātas un tās ieteikumus identificēto problēmu risināšanu, un aicina Padomi atbalstīt Komisijas priekšlikumu;

XIII daļa — Revīzijas palātas īpašais ziņojums Nr. 24/2012 „Eiropas Savienības Solidaritātes fonda reakcija uz 2009. gada Abruci zemestrīci — darbu atbilstība un izmaksas”

139. atzinīgi vērtē Revīzijas palātas īpašo ziņojumu Nr. 24/2012¹, neskatoties uz to, ka tas kavējās vairāk nekā gadu; atzīst, ka, iesniedzot šo ziņojumu, Savienības iestādes beidzot sniedz Parlamentam un Savienības nodokļu maksātājiem atbildes uz dažiem jautājumiem saistībā ar Savienības līdzekļu pārvaldību Abruci reģionā pēc 2009. gada zemestrīces;
140. atzinīgi vērtē to, ka Revīzijas palāta aizsargā Eiropas Savienības Solidaritātes fonda (ESSF) regulu (Padomes Regula (EK) Nr. 2012/2002²) attiecībā uz tiem patvēruma veidiem, kas ir paredzēti regulā;
141. pilnībā piekrīt Revīzijas palātas apgalvojumam, ka „aptuveni 30 % (EUR 144 miljoni) no ESSF ieguldījuma bija paredzēti darbībām, kas bija pilnībā attiecināmas uz ESSF regulu. Tomēr CASE projekts (itāļu akronīms „*Complessi Antisismici Sostenibili Ecocompatibili*”, t. i., seismiski izolēti un vides ziņā ilgtspējīgi mājokļi) — kaut arī tas atbilda faktiskajām vajadzībām — neatbilda ESSF regulas īpašajiem noteikumiem. Tādēļ tika uzbūvētas jaunas pastāvīgas ēkas, nevis pagaidu mājokļi. CASE projekts saņēma 70 % no finansējuma — EUR 350 miljonus. CASE projektam izvēlēta stratēģija apmierināja 15 000 zemestrīces skarto iedzīvotāju vajadzības pēc mājokļiem, bet savlaicīgi un pietiekamā apmērā neapmierināja iedzīvotāju faktiskās vajadzības. CASE ēkas bija daudz dārgākas nekā standarta ēkas”³; norāda, ka tas tika skaidrots ar ārkārtas apstākļiem;
142. norāda, ka *Prefect Gabrielli* 2012. gada 3. aprīļa rīkojums Nr. 1462 apstiprina Revīzijas palātas novērtējumu, proti, rīkojuma, saskaņā ar kuru CASE kļūst par Akvilas pilsētas īpašumu, 1. pantā CASE ir definēti šādi: „pastāvīgai izmantošanai paredzēti mājokļi”⁴;
143. pieņem zināšanai pārkāpumus, ko Komisija konstatējusi 2012. gada revīzijas ziņojumā; pauž nožēlu par to, ka Komisijas provizorisks revīzijas ziņojums ir konfidenciāls, kas nozīmē, ka Savienības pilsoņiem nav piekļuves informācijai par to, kā tiek izlietota viņu nauda; pieņem zināšanai, ka ziņojuma galīgā itāļu valodas redakcija var tikt darīta publiski pieejama, piemērojot parastos noteikumus par personas datu aizsardzību;
144. aicina Komisiju paskaidrot, kāpēc: i) kaut arī tā ir brīdināta par Akvilas prokurora ierosinātajām izmeklēšanām, Komisija ir vienmēr atteikusies izmeklēt, vai Savienības līdzekļi ir izmaksāti ar kriminālām organizācijām saistītiem uzņēmumiem; ii) kaut arī Komisiju brīdināja par to, ka varētu būt problēmas ar CASE projekta izmaksām, tā nav

¹ Eiropas Revīzijas palātas priekšsēdētāja *Victor Caldera* 2010. gada 10. decembra vēstule – CPT11656EN01-10PP-OR.doc.

² OV L 311, 14.11.2002., 3. lpp.

³ Revīzijas palātas paziņojums presei ECA/13/05.

⁴ *Art. I. I moduli abitativi destinati ad una durevole utilizzazione di cui all'articolo 2 del decreto legge 28 aprile 2009, n. 39, convertito con modificazione alla legge 24 giugno 2009, 11.77, identificati dalle corrispondenti unita immobiliari riepilogate nell'allegato n. 1, che costituisce parte integrante e sostanziale del presente decreto, sono assegnati in proprietà a titolo gratuito al Comune di L'Aquila.*

veikusi šī jautājuma pēcpārbaudi;

145. norāda, ka vairāk nekā 42 % *CASE* ēku ir uzbūvētas par Savienības nodokļu maksātāju naudu;
146. pauž nožēlu par to, ka Parlaments vēl aizvien gaida, kad Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (*OLAF*) to informēs, vai tika konstatēts, ka ir notikuši pārkāpumi un vai bija vajadzīgi turpmāki pasākumi;
147. pauž bažas par to, ka Itālijas policija ir aizturējusi astoņus cilvēkus, ko šobrīd tur aizdomās par krāpšanos ar būvatļaujām to atjaunošanas darbu veikšanai, kas norisinās Abruci reģionā un Akvilas pilsētā; prasa, lai Komisija uzraudzītu turpmāko virzību un par notikumu attīstību, arī krimināllietām, ziņotu Parlamentam;
148. atzinīgi vērtē diskusijas par ESSF regulas pārskatīšanu, ņemot vērā Abruci zemestrīcē gūto pieredzi;

XIV daļa — Revīzijas palātas īpašais ziņojums Nr. 25/2012 „Vai ir izveidoti instrumenti, ar kuriem uzrauga efektivitāti Eiropas Sociālā fonda tēriņiem gados vecākiem darbiniekiem?”

149. atzinīgi vērtē Revīzijas palātas īpašo ziņojumu „Vai ir izveidoti instrumenti, ar kuriem uzrauga efektivitāti Eiropas Sociālā fonda tēriņiem gados vecākiem darbiniekiem?” un sniedz šādus komentārus saistībā ar tajā minētajiem ieteikumiem;
150. atzinīgi vērtē to, ka daži no Revīzijas palātas izvirzītajiem jautājumiem, piemēram, lielāks uzsvars uz izpildi, ir risināti Komisijas ierosinātajās regulās jaunajam 2014.–2020. gada plānošanas periodam, un mudina dalībvalstis atbalstīt Komisijas nostāju;
151. uzsver, ka, lai gan kļūdu līmeņa samazināšana ir būtiski svarīga, reizēm tā kaitīgi ietekmē programmas vai projekta izpildi kopumā; norāda, ka aizvien lielākas uzmanības pievēršana likumībai un pareizībai tā vietā, lai veicinātu labāku izpildi, ir novedusi pie tā, ka Eiropas Sociālā fonda (ESF) izmantojumi ir mazāk inovatīvi;
152. norāda, ka lielāks uzsvars uz izpildi un rezultātiem nav radījis dalībvalstīm vēlēšanos palielināt izpildes rezervi, kas šajā ekonomikas nenoteiktības laikā nav piemērots risinājums;
153. aicina dalībvalstis izstrādāt darbības programmas tā, lai būtu iespējams izmērīt ESF izpildi, proti, definēt skaitļos izteiktus darbības mērķus un rādītājus, lai mērītu tiešos rezultātus, koprezultātus un īpašo ietekmi, kā arī noteikt starpposma mērķus un izveidot mērķlielumu hierarhiju, un darbības programmu rezultātus un īpašās ietekmes mērķus iekļaut projektu līmenī, tādējādi ļaujot maksājumus saistīt ar rezultātiem;
154. aicina dalībvalstis savas uzraudzības un novērtēšanas sistēmas izstrādāt tā, lai savlaicīgi un saprotami ar piemērotiem starplaikiem būtu iespējams izmērīt virzību visu izvirzīto mērķlielumu sasniegšanā, tādējādi dodot iespēju veikt koriģējošus pasākumus un gūt atziņas turpmākajai lēmumu pieņemšanai, kā arī nodrošināt atbilstīgu un pārbaudāmu datu savlaicīgu vākšanu, veikt pastāvīgus novērtējumus un tām ESF darbībām, kuru mērķis ir nodarbinātības kāpināšana, mērīt tīro ietekmi uz nodarbinātību;
155. aicina Komisiju veicināt šos ieteikumus, apspriežot darbības programmas; aicina Komisiju sniegt atbilstīgus datus par ESF mobilizētajiem līdzekļiem un sasniegtajiem rezultātiem, nodrošināt, lai dalībvalstis iesniegtu saskaņotu un ticamu informāciju, cita starpā sagatavojot kopējos rādītājus, kas dalībvalstīm jāiekļauj savās darbības programmās; aicina Komisiju vadības un kontroles sistēmu novērtējumu veikšanā padziļināti analizēt izpildes jautājumus;

XV daļa — Revīzijas palātas īpašais ziņojums Nr. 1/2013 „Vai ES sniegtais atbalsts pārtikas pārstrādes nozarei ir efektīvi un lietderīgi nodrošinājis lauksaimniecības produktu pievienotās vērtības radīšanu?”

156. ņem vērā Revīzijas palātas īpašo ziņojumu „Vai ES sniegtais atbalsts pārtikas pārstrādes nozarei ir efektīvi un lietderīgi nodrošinājis lauksaimniecības produktu pievienotās vērtības radīšanu?”, kā arī tās ieteikumus;
157. pauž bažas par revīzijas laikā Revīzijas palātas konstatēto trūkumu ievērojamo skaitu, īpaši par to, ka pasākuma struktūras un plānošanas dēļ dalībvalstīm ir grūti novērst riskus un nodrošināt efektivitāti un lietderību, atlasot individuālus projektus atbalsta piešķiršanai, un ka uzraudzības un novērtēšanas kārtība nenodrošina informācijas apkopošanu par pievienoto vērtību vai ietekmi uz lauksaimniecības konkurētspēju; konstatē, ka tādēļ nav apmierinoša uzraudzības un novērtēšanas, kā arī pārskatatbildības pamata;
158. pauž nožēlu, ka noteikumu ierobežošana līdz minimumam un vienkāršošana ir radījusi pasākumu ar ļoti apšaubāmu pievienoto vērtību, proti, tiesību aktos nav precizēts, kādai jābūt pievienotajai vērtībai vai kam šī pievienotā vērtība būtu jārada;
159. uzskata, ka pašreizējais elastīgums ir pārmērīgs, jo pasākums ir zaudējis tā būtību un ir kļuvis par vispārēju dotāciju, riskējot pārvērsties par piešķirumu pārtikas pārstrādes uzņēmumiem;
160. ar bažām norāda, ka no 24 Revīzijas palātas revidētajiem projektiem tikai seši neapšaubāmi radīja pievienoto vērtību un tie tika klasificēti kā projekti ar „augstu pievienoto vērtību”, savukārt vēl 12 projektiem Revīzijas palātas ir sniegusi vidēju novērtējumu, bet pārējie seši projekti radīja nelielu vai neradīja nekādu lauksaimniecības produktu pievienoto vērtību;
161. uzskata, ka dalībvalstīm savās lauku attīstības programmās (LAP) būtu skaidri jānorāda, kur un kāpēc ir vajadzīga valsts intervence nolūkā uzlabot lauksaimniecības produktu pievienoto vērtību un lauksaimniecības konkurētspēju; uzskata, ka LAP saistībā ar šīm vajadzībām būtu jānosaka konkrēti un izmērāmi mērķi; mudina Komisiju apstiprināt tikai tās LAP, kurās ir sniegtas pamatotas un visaptverošas stratēģijas ar skaidru loģisko pamatojumu, lai parādītu, kā finanšu atbalsts pārtikas nozarei uzlabos lauksaimniecības konkurētspēju;
162. aicina dalībvalstis definēt un piemērot kritērijus, lai nodrošinātu efektīvu, ilgtspējīgu projektu atlasi, ņemot vērā dalībvalstu konkrētos mērķus; aicina Komisiju nodrošināt pareizu un nepārtrauktu šo kritēriju piemērošanu un atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikumu nākamajam plānošanas periodam, ar ko nosaka, ka atlases kritēriji ir jāizvirza visos pasākumos paredzētajām darbībām;
163. vēlreiz atkārto, ka Komisijai un dalībvalstīm būtu jāveicina paraugprakses pārņemšana attiecībā uz liekās palīdzības un aizstāšanas riska mazināšanu; aicina dalībvalstis pārdomāt liekās palīdzības un aizstāšanas risku gan LAP izstrādes posmā, gan projektu atlases posmā un novirzīt atbalstu tiem projektiem, attiecībā uz kuriem ir redzama

nepieciešamība pēc valsts atbalsta un kuri rada pievienoto vērtību; prasa Komisijai ziņot budžeta izpildes apstiprinātājiestādei par gūto progresu attiecībā uz paraugprakses apmaiņu dalībvalstu starpā jautājumā par liekās palīdzības un aizstāšanas riska mazināšanu;

164. atbalsta Revīzijas palātas ieteikumu, ka jaunajā plānošanas periodā Komisijai būtu jāuzlabo kopīgā uzraudzības un novērtēšanas sistēma (*CMEF*), lai tā nodrošinātu noderīgu informāciju par tajos projektos un pasākumos gūtajiem sasniegumiem, kurus finansē, pilnveidojot notiekošas vērtēšanas darbības; uzskata, ka pašreizējā metodoloģija, kurā izmanto garus starpposma novērtēšanas ziņojumus, ir izrādījies neatbilstoša;
165. atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikumu uzraudzības un novērtēšanas sistēmai 2014.--2020. gadam, ar ko prasību pēc starpposma novērtējuma aizstāj ar paplašinātu ikgadēju īstenošanas ziņojumu (2017. un 2019. gadā), kuros novērtē progresu, kas gūts attiecībā uz programmā izvirzīto mērķu sasniegšanu, kā arī atzinīgi vērtē noteikumu, ka dalībvalstīm plānošanas periodā ir jāveic novērtējums saskaņā ar novērtējumu plānu; atgādina Komisijai, ka, lai *CMEF* varētu sniegt informāciju par pasākuma veiksmīgu īstenošanu, pasākuma līmenī ir jāapkopo sīki izstrādāti dati;

XVI daļa — Revīzijas palātas īpašais ziņojums Nr. 2/2013 „Vai Komisija ir nodrošinājusi Septītās pētniecības pamatprogrammas efektīvu īstenošanu?”

Vienkāršošana

166. piekrīt Revīzijas palātas vispārējam vērtējumam, ka „Komisija ir veikusi vairākus pasākumus, lai vienkāršotu līdzdalības noteikumus”, ieviešot Septītās pamatprogrammas līdzdalības noteikumos vairākus administratīvus un finansiālus vienkāršojumus, kas samazina atbalsta saņēmējiem administratīvo slogu un atvieglo viņiem piekļuvi programmai; uzskata, ka laikposmi tomēr varētu tikt vēl vairāk saīsināti, pamatojoties uz uzlabotu iekšējo saziņu, daloties paraugpraksē starp ģenerāldirektorātiem, kā arī savlaicīgi ieviešot jaunus efektīvus IT rīkus;
167. atzinīgi vērtē vienoto likmju aizvien biežāko piemērošanu tiešajām un netiešajām izmaksām, tostarp vidējo personāla izmaksu ieviešanu; tajā pašā laikā uzsver, ka jāturpina pielikt pūles, lai standartizētu kompensāciju likmes;
168. pauž bažas par neveiksmīgajiem centieniem izveidot sertifikācijas mehānismu izmaksu metodikas apstiprināšanai, kas varētu sniegt atbalsta saņēmējiem pārlicību par viņu metodikas pareizību; uzskata, ka plašā vienotās likmes piemērošana netiešajām izmaksām programmā „Apvārsnis 2020” vēl vairāk palīdzēs novērst iespējamus finanšu pārkāpumus un pazeminās kļūdu līmeni, tādējādi dodot labumu mazajiem un vidējiem uzņēmumiem (MVU) un atvieglojot līdzdalību potenciālajiem atbalsta saņēmējiem no 12 jaunajām dalībvalstīm;
169. piekrīt Revīzijas palātai, ka Komisija ir ieviesusi efektīvus, jaunus, uz ārpusi vērsto dienestu IT rīkus, kas ir ievērojami uzlabojuši mijiedarbību ar atbalsta saņēmējiem, mazinājuši administratīvo slogu abām pusēm un palīdzējuši izvairīties no iespējama dubultfinansējuma riska; pauž bažas par to, ka tomēr paliek vēl viens liels uzdevums, t. i., iekšējo dienestu IT rīku optimizācija, kam jānodrošina administratīvā sloga turpmākais samazinājums un jāgarantē efektīva saikne starp moduļiem, ko izmanto dažādi ģenerāldirektāti; atzinīgi vērtē darbu pie kopīgā iekšējo dienestu IT rīka (*SYGMA*) un pie kopīgā elektroniskā darbplūsmas rīka (*Compass*), kurš ir sākts jau pirms noteiktā laika un kuram ir jānodrošina, lai šie rīki būtu pieejami programmai „Apvārsnis 2020”;

Finanšu kontrole

170. uzsver vajadzību ieviest pareizu līdzsvaru starp mazāku administratīvo slogu un efektīvu finanšu kontroli; norāda, ka pētniecības jomas īpašību dēļ ir jāveicina pieeja, kas pieļauj risku un pamatojas uz zinātni, lai panāktu izcilību un lielāku ietekmi uz projektiem; uzskata, ka šāda pieeja ļaus Komisijai saglabāt līdzsvaru starp uzticēšanos un kontroli;

171. mudina Komisiju ievērot Revīzijas palātas ieteikumu un veikt *ex-ante* pārbaudes tikai riskantākajiem atbalsta saņēmējiem, līdz ar to ieviešot atbalsta saņēmēja riska profilu, kas pamatojas uz *ex-ante* kontroles rezultātiem un darba izpildes rādītājiem;

Lietderība un efektivitāte

172. uzskata, ka ir nepieciešams vairāk uzsvērt lietderību, kas ir būtiska augstas kvalitātes pētniecības nodrošināšanai Eiropā, pietiekami novērtējot arī administratīvās un finanšu prakses un procedūru optimizāciju, kas ir svarīga, lai panāktu Septītās pamatprogrammas efektīvu īstenošanu; uzskata, ka Eiropas pētniecības telpas izveide ir galvenais ilgtermiņa ekonomikas veiksmes un Savienības konkurētspējas aspekts, kas saistīts ar izvēlēto mērķu sasniegšanu un gaidāmajiem Septītās pamatprogrammas rezultātiem; šajā sakarā atzinīgi vērtē rezultātu rādītāja ieviešanu programmā „Apvārsnis 2020”, ar kura palīdzību būs iespējams novērtēt programmas īstenošanu iznākumu, rezultātu un īpašas ietekmes ziņā, vienlaikus paturot prātā programmas mērķus;
173. mudina ieguldīt pētniecības iznākumu iniciatīvās, kam ir taustāma labvēlīga ietekme uz pilsoņu ikdienas dzīvi, piemēram, kas dod ieguldījumu viedo pilsētu koncepcijā un novērš pētniecību pētniecības dēļ; uzskata, ka potenciāla inovāciju, kā arī tehnoloģiju un rūpniecības bāzes attīstības joma ir drošība un aizsardzība; tāpēc mudina turpmāk sekmēt pētniecību šajā jomā, izmantojot divējāda lietojuma tehnoloģiju un zinātības pārneses iespējas uz civilo sektoru, lai veiksmīgāk risinātu sabiedrībai aktuālus jautājumus;
174. atzīstot ilgstošo plaisu starp pētniecības iznākumiem un sekmīgu produkcijas realizāciju tirgū, un mudina Komisiju turpmāk veicināt saistību „pētniecība-inovācija-tirgus”, lai palielinātu Savienības ekonomikas relatīvo konkurētspēju globālā mērogā;
175. norāda, ka Savienībai būtu jānosaka savas konkurētspējas priekšrocības progresīvās pētniecības jomās un jāmudina jauni pētnieki attīstīt pasaules līmeņa pētniecību Eiropā; uzskata, ka vienotas un visaptverošas inovācijas definīcijas ieviešana sekmētu piemērošanas procesu un palielinātu atbalsta saņēmējiem paredzētās programmas pievilcību, jo īpaši attiecībā uz MVU ar to ierobežotajām administratīvajām spējām;

Jauni instrumenti

176. atzinīgi vērtē jauna veida riska kapitāla instrumentu — kopīgu tehnoloģiju ierosmju (KTI) un riska dalīšanas finanšu mehānismu (RDFM) — īstenošanu publiskajā un privātajā partnerībā saskaņā ar Septīto pamatprogrammu, kā arī rezultātus, kuri ar šo instrumentu palīdzību panākti, nodrošinot finansējumu ilgtermiņa ieguldījumiem rūpniecībā un veicinot privātā sektora ieguldījumus pētniecībā;
177. atzīst, ka dažas KTI ir bijušas īpaši veiksmīgas MVU iesaistīšanā savos projektos, piešķirot tiem vidēji 21 % no sava kopējā pieejamā finansējuma; norāda, ka KTI darbību ietekmēja pārmērīgi sarežģītais tiesiskais regulējums un kopējo pakalpojumu

izmantošanas aizliegums, kura rezultātā vidēji 52 % no to personāla bija iesaistīti administratīvu uzdevumu veikšanā;

178. uzskata, ka Komisijas piesardzīgā pieeja pirmajos RDFM īstenošanas gados bija saprātīga un atbilstoša ekonomikas stāvoklim Eiropā; iesaka tomēr nešaubīgi noteikt, ka šo instrumentu izmanto kā lietderīgu līdzekli riskantākiem pētniecības projektiem, kurus citādi komercbankas neatbalstītu, bet kuri var novest pie lieliem jaunatklājumiem; uzskata, ka solis pareizajā virzienā ir riska dalīšanas instrumenta (RDI) izveide, kas papildina pašreizējo RDFM, tādējādi nodrošinot tādu MVU līdzdalību, kuri pamatojas uz pētniecību;

Sinergija

179. norāda, ka vajadzīgi papildu centieni, lai dotu Komisijai iespēju efektīvi konstatēt atšķirīgu praksi projektu īstenošanā un nodrošināt, ka dažādie Komisijas ģenerāldirektorāti un citas īstenošanas struktūras pret visiem atbalsta saņēmējiem izturas konsekventi un vienlīdzīgi, lai atvieglotu viņu administratīvo slogu; norāda uz nepieciešamību nodrošināt, ka jau esošās iestādes (Pētniecības uzziņu dienests un Pētījumu atļaušanas komiteja) pilda uzdevumus, ko tām sākotnēji uzticējis Vienotais noskaidrošanas centrs;
180. saprot, cik sarežģīti ir veicināt lielāku sinerģiju starp Septīto pamatprogrammu un struktūrfondiem (SF); uzskata, ka Komisija varētu veidot intensīvāku saziņu ar dalībvalstīm, iepazīstinot tās ar labu praksi, lai nodrošinātu, ka SF tiek efektīvi izmantoti, sekmējot gan augšupejošas (projektu sagatavošana, spēju veidošana), gan lejupejošas (visaptveroši demonstrējumi, realizācija tirgū) sinerģijas pieeju; uzskata, ka tādējādi pētniecības un inovācijas reģionālo dimensiju varētu paplašināt, veicinot inovāciju-pētniecību-izglītību (tā saukto zināšanu trīsstūri) un radot izcilības nišas un reģionālās kopas, tādējādi paplašinot Septītās pamatprogrammas ģeogrāfisko tvērumu, lai lietderīgi un efektīvi sadalītu projektus dalībvalstu starpā; atzīst vajadzību ciešāk koordinēt SF piešķirumus pētniecības infrastruktūras attīstībai un pētniecības pasākumu finansējumu saskaņā ar pamatprogrammām;

XVII daļa — Revīzijas palātas īpašais ziņojums Nr. 3/2013 „Vai Marco Polo programmas ir bijušas efektīvas satiksmes novirzīšanā no ceļiem?”

181. atzinīgi vērtē Revīzijas palātas īpašo ziņojumu „Vai *Marco Polo* programmas ir bijušas efektīvas satiksmes novirzīšanā no ceļiem?” un atbalsta tās ieteikumus;
182. uzskata, ka *Marco Polo* programmu mērķi novirzīt satiksmi no autoceļiem uz videi labvēlīgākiem transporta veidiem joprojām ir spēkā un veido galveno Savienības transporta politikas aspektu, ko Parlaments pilnībā atbalsta;
183. pauž uzskatu, ka idejas, kas rosināja programmas izveidi, joprojām ir inovatīvas un spēj radīt produktīvus un ilgtspējīgus kravas pārvadāšanas pakalpojumus; tomēr uzskata, ka darbības instruments un pielietotās metodes nebija piemērotas programmas iecerei;
184. uzskata, ka rezultāti aplūkojami arī saistībā ar tirgus pārmaiņām un ekonomikas krīzes radītajiem izaicinājumiem; tomēr uzskata, ka ekonomikas lejupslīde nav attaisnojums programmas nepietiekamai izpildei; šajā sakarā mudina Komisiju izdarīt secinājumus par (pašreizējo) *Marco Polo* programmu rezultātiem, izmantot labās prakses paraugus, bet mācīties arī no kļūdām izstrādē un īstenošanā, veicot turpmāko plānošanu;
185. ņem vērā, ka nav piedāvāts mērķtiecīgs *Marco Polo III* finansēšanas regulējums 2014.-2020. gada plānošanas periodam un ka kopējā atbalsta shēma kravas pārvadājumu pakalpojumiem jau 2011. gadā ir ietverta Komisijas priekšlikumos par jauno Eiropas Transporta tīklu (*TEN-T*) un Eiropas Infrastruktūras savienošanas instrumentu (*CEF*);
186. ņem vērā, ka Komisija ir ierosinājusi jaunu, pārstrādātu programmu *NAIADES II*¹ iekšzemes ūdenstransporta nozarei;
187. atgādina, ka Komisijas Baltajā grāmatā „Ceļvedis uz Eiropas vienoto transporta telpu — virzība uz konkurētspējīgu un resursefektīvu transporta sistēmu”, ciktāl tas skar infrastruktūru, ir izvirzīts mērķis līdz 2030. gadam izveidot pilnīgi funkcionējošu un sadarbspējīgu visas Savienības multimodālu *TEN-T* „galveno tīklu”, kā arī uzlabot multimodālo loģistikas ķēžu rezultativitāti, tostarp vairāk izmantojot energoefektīvus veidus;
188. norāda, ka Parlaments 2011. gada 15. decembra rezolūcijā par tēmu „Ceļvedis uz Eiropas vienoto transporta telpu — virzība uz konkurētspējīgu un resursefektīvu transporta sistēmu”² aicināja „pagarināt programmu “*Marco Polo*”, lai tā darbotos arī pēc 2013. gada, efektīvi izmantojot kuģošanas potenciālu”, bet arī norādīja uz nepieciešamību vienkāršot un uzlabot programmu;
189. norāda, ka dialogos par jauno tiesisko regulējumu³ Parlaments un Padome vienotās padarīt kravas pārvadājumu pakalpojumus tiesīgus pretendēt uz *CEF* finansējumu un ka

¹ COM(2013)0623, 2013. gada 10. septembris.

² OV C 168 E, 14.6.2013., 72. lpp.

³ Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 11. decembra Regula (ES) Nr. 1315/2013 par Savienības pamatnostādņēm Eiropas transporta tīkla attīstībai un ar ko atceļ Lēmumu Nr. 661/2010/ES (OV L 348, 20.12.2013., 1. lpp.).

ir panākta skaidra atsauce uz ilgtspējīgiem kravas pārvadājumu pakalpojumiem attiecībā uz jauno Eiropas transporta tīklu, īpaši attiecībā uz „jūras maģistrālēm” (38. pants);

190. piekrīt Komisijas uzskatam, ka *Marco Polo* devums pārvadājumu veidu līdzsvara pārmaiņās varēja būt tikai pieticīgs, jo ierobežoti bija arī piešķirtie resursi;
191. uzskata, ka pārmaiņas pārvadājumu veidu dalījumā skaidrojamas ne tikai ar *Marco Polo* programmu rezultātu, bet jāņem vērā arī citi pasākumi; uzskata, ka nākamo programmu gaidāmie rezultāti būtu jāsamēro ar piešķirtajām finansējuma summām un attiecīgās nozares apjomu;
192. uzskata, ka, lai gan pieejamie resursi bija ierobežoti, *Marco Polo* programmas tika pieņemtas, ņemot vērā arī iespējamo blakus ietekmi un demonstrējamību, kam varētu būt plašāka iedarbība, nekā sākotnēji paredzēts;
193. pievienojas Revīzijas palātas viedoklim, ka bija jāizmanto labākā prakse, kas gūta valstu pieredzē, lai uzlabotu programmu pārvaldību un definīciju;
194. tomēr uzsver, ka ne katra valsts pieredze ir ekstrapolējama Savienības līmenī, jo Savienības transporta nozare darbojas sarežģītākā un multimodālā vidē; norāda, ka tā saskaras ar milzīgiem ierobežojumiem (savstarpējā izmantojamība, atšķirīgi valstu tiesību akti, atšķirīga nozaru atvērtība konkurencei), kam vajadzīgs ne tikai finanšu atbalsts, bet arī papildu pasākumi (regulatīvi pasākumi, politiskā griba, atbilstīga īstenošana un izpilde);
195. atgādina šajā sakarā 2011. gada 15. decembra rezolūciju par Eiropas Vienoto transporta telpu, uzsverot, ka transporta veidu maiņa ir sasniedzama nevis ar tiesību aktiem, bet tikai, izmantojot darbojošos infrastruktūru, būtiskas priekšrocības un potenciālu, kā arī stimulus;
196. uzskata, ka nelielais skaits multimodālo nozares dalībnieku (kuri ir galvenais finansējuma saņēmēju mērķis), iespējams, ir veicinājis to, ka konkursiem tiek iesniegts maz projektu; uzskata, ka to varētu būt izraisījusi transporta nozares dalībniekiem raksturīgā tendence darboties vienā pārvadājumu veidā; aicina Komisiju meklēt iespējas, kā uzlabot viena transporta veida pakalpojumu sniedzēju līdzdalību, kuri arī varētu gūt labumu no turpmākām iniciatīvām; tomēr ņem vērā Revīzijas palātas piezīmi par programmas sarežģītību, uz ko norādījuši finansējuma saņēmēji un kas var atturēt no iespējamās papildu ieinteresētības;
197. uzskata, ka vāji pielāgotais tiesiskais regulējums kopā ar pienācīgas informācijas un saziņas trūkumu par programmām arī ir faktori, kas ņemami vērā, analizējot programmu nepilnības; aicina Komisiju meklēt risinājumus, lai uzlabotu un paplašinātu iespējamo finansējuma saņēmēju loku, samazinot sarežģītību un administratīvo slogu, kā arī uzlabojot saziņu par nākamajiem pasākumiem;
198. atgādina programmas „*Marco Polo*” īpašo iezīmi — tā ir programma, kuras pamatā ir izpilde un kurā finansējums tiek izmaksāts atkarībā no rezultātiem; atzīmē, ka šī savdabība, kas ir pozitīva Savienības līdzekļu pārvaldības ziņā, apvienojumā ar nozares sarežģītību un ekonomikas lejupslīdi ir veicinājusi to, ka programma nav izpildīta;

199. tomēr uzsver, ka Komisijai vajadzēja būt īpaši vērīgai, veicot finansējuma saņēmēju rezultātu mērījumus; atzīmē, ka Komisija ir uzlabojusi rezultātu kontroli;
200. uzsver, ka programmām, kas pamatojas uz rezultātiem, ir vajadzīga stingra metodika mērķu sasniegšanas mērīšanai; šajā sakarā piekrīt Revīzijas palātas izteiktajai piezīmei, ka izpildes rezultātu aprēķināšanas metodika būtu jāmodernizē un jāprecizē;
201. uzskata, ka stingras metodikas izstrāde var arī nodrošināt informāciju potenciālajiem pakalpojumu sniedzējiem, kuri varētu būt ieinteresēti pārvaldījumu novirzīšanā, jo īpaši attiecībā uz MVU, kam trūkst resursu šo rīku attīstīšanai;
202. atgādina, ka *Marco Polo* projekti bija īpaši jutīgi pret ekonomikas krīzi un ka tas bija viens no iemesliem, kāpēc saskaņā ar programmu atbalstīto projektu skaits bija mazāks par vēlamu; norāda — tā kā *Marco Polo* projekts ir uz rezultātu vērsta programma, arī transporta samazinājums ietekmēja uz citiem transporta veidiem novirzīto kravu pārvaldījumu faktisko skaitu;
203. uzskata, ka ar tirgus vajadzību pietiekamu analīzi — uz kuras trūkumu Revīzijas palāta bija norādījusi — nepietiks, lai nodrošinātu *Marco Polo* programmu lielāku efektivitāti; mudina Komisiju sniegt padziļinātu analīzi par nākamajām programmām saistībā ar pārvaldījumu veidu maiņu;
204. tomēr uzskata, ka tirgus pieprasījuma trūkums nav uzskatāms par kavēkli politiskai rīcībai, jo viens no Savienības transporta politikas mērķiem ir meklēt risinājumu saistībā ar nelīdzsvarotu pārvaldījumu veidu dalījumu un radīt stimulus tirgus aktivizēšanai; aicina Komisiju ņemt vērā iesaistīto risku palielināšanos un mācīties no neveiksmīgās pieredzes, un kombinēt finansiālos stimulus, iespējams, arī ar finanšu palīdzību infrastruktūrai, kā to norādījusi Revīzijas palāta, kā arī ar citiem reglamentējošiem pasākumiem;
205. pauž bažas sakarā ar Revīzijas palātas piezīmi par iespējamām situācijām, kad notiek „reversā kravu novirzīšana”, ko netieši ietekmē jaunu vides tiesību aktu pieņemšana (piemēram, noteikumi par sēru); aicina Komisiju analizēt iespējamo reverso kravu novirzīšanas veidu tendences, meklēt risinājumus un cieši sadarboties ar iesaistītajiem direktoriem, lai panāktu sistēmisku pieeju, izstrādājot tiesību aktu projektus un veidojot jaunas finanšu atbalsta programmas;
206. pauž nožēlu, ka austrumu dalībvalstis nav bijušas iesaistītas projektos kopš sākuma, un uzsver stimulu trūkumu šajās valstīs — tās parasti dod priekšroku reģionālās attīstības / kohēzijas fondu piemērošanai, jo tiem ir augstākas līdzfinansējuma likmes un tie rada mazāku administratīvo slogu; atzinīgi vērtē šajā sakarā vienošanos starp likumdevējiem par *CEF*, jo kohēzijas valstis varēs pieteikties Savienības finansējumam kravas pārvaldījumu pakalpojumiem saskaņā ar tādiem pašiem nosacījumiem kā Kohēzijas fondam;

XVIII daļa — Revīzijas palātas īpašais ziņojums Nr. 4/2013 „ES sadarbība ar Ēģipti pārvaldības jomā”

207. atzinīgi vērtē Revīzijas palātas īpašo ziņojumu „ES sadarbība ar Ēģipti pārvaldības jomā” un izsaka turpmāk minētās piezīmes un ieteikumus;
208. konstatē, ka valsts finanšu pārvaldības reformu jomā tika īstenota Savienības, Francijas un Rumānijas finansēta atbalsta programma EUR 4 miljonu vērtībā, kuras mērķis bija cīņa pret korupciju un nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju, kā arī aktīvu atgūšanas veicināšana Ēģiptē; norāda, ka šīs programmas īstenošanas fāze sākās 2011. gada jūlijā un turpināsies līdz 2014. gada jūlijam, un ka Savienībai kā galvenajai līdzekļu devējai tiks prasīts pagarināt programmas darbību; norāda, ka padziļinātā apmācībā piedalījās 166 prokurori, kā arī tiesībsardzības jomā un finanšu informācijas dienestos strādājošie; uzsver, ka 2012. gada decembrī programma tika atzinīgi novērtēta neatkarīgā uzraudzības ziņojumā;
209. konstatē, ka laikposmam no 2007. līdz 2013. gadam Ēģiptei tika piešķirts Savienības atbalsts aptuveni EUR 1 miljarda apmērā: 60 % šo līdzekļu tika novirzīti Ēģiptes valdībai, izmantojot nozaru budžeta atbalstu (NBA), bet atlikusī daļa — izmantojot ar Ēģiptes varas iestādēm saskaņotus projektus; norāda, ka budžeta atbalsts ir galvenais veids, kā Komisija īsteno palīdzību Ēģiptei; secina, ka tomēr kopumā EĀDD un Komisija nespēja efektīvi pārvaldīt un kontrolēt Savienības atbalstu pārvaldības uzlabošanai Ēģiptē;
210. norāda, ka aktīvu atgūšana *M. Morsi* administrācijas laikā kļuva par prioritāti un ka tas ir ļāvis gūt vērtīgus panākumus; konstatē, ka aktīvu atgūšana prasa ļoti kvalificētu rīcību no tiesu iestāžu puses un starptautisko standartu ievērošanu, un tas savukārt uzlabo procedūras un finanšu pārvaldību; konstatē, ka Ēģipte joprojām atrodas korupcijas uztveres indeksa lejasdaļā, taču pūles nav bijušas veltīgas un progress ir redzams; norāda, ka ar Savienības palīdzību nesen ir pabeigta likumprojekta par liecinieku aizsardzību izstrāde un tas ir gatavs pieņemšanai — tāpat kā vēl divi citi likumi par interešu konfliktu novēršanu un dokumentu pieejamību;
211. Savienība un *USAID* darbojas kā līdzekļu devēju koordinatori valsts finanšu pārvaldības programmās Ēģiptē; norāda, ka Savienība koordinē arī Ēģiptes un dalībvalstu sadarbību aktīvu atgūšanas jomā un ka pasaulē kopumā ir iesaldēti aktīvi EUR 1,2 miljardu vērtībā;
212. uzskata, ka programmu uzraudzība ar nozaru budžeta atbalsta starpniecību ir svarīga un ka vienlīdz svarīgi ir dialogā ar Ēģiptes iestādēm turpināt uzstāt uz uzlabojumiem pārskatatbildībā un pārredzamībā, pamatojoties uz starptautisko Publisko izdevumu un finansiālās atbildības (*PEFA*) sistēmu; uzskata, ka nozaru budžeta atbalsta programmu apturēšana ir lietderīgs un vajadzīgs šī mērķa sasniegšanas instruments;

Secinājumi

213. norāda, ka šis īpašais ziņojums par ES sadarbību ar Ēģipti pārvaldības jomā ietver daudzus svarīgus apsvērumus un ir būtiski, lai Revīzijas palāta ne tikai novērtētu

finanšu pārvaldības kvalitāti, bet arī pārbaudītu ar Savienības programmu palīdzību gūtos rezultātus; tādēļ aicina Komisiju regulāri izvērtēt sasniegtos rezultātus;

214. norāda, ka Parlamentam būs jādara vairāk, lai pildītu savu politisko pienākumu cieši uzraudzīt šādu un līdzīgu politisko pasākumu īstenošanu;

XIX daļa — Revīzijas palātas īpašais ziņojums Nr. 5/2013 „Vai ES kohēzijas politikas līdzekļi tiek lietderīgi izmantoti ceļu vajadzībām?”

215. atzinīgi vērtē Revīzijas palātas konstatējumus par to, ka ir ievērojami uzlabojusies ceļu satiksmes drošība un nopietni samazinājies mirstības rādītājs (dažos gadījumos tas pat ir nulles līmenī); norāda, ka turklāt saistībā ar ceļu uzlabojumiem kopumā ir samazinājies ceļā pavadītais laiks;
216. ņem vērā Revīzijas palātas ieteikumus, vienlaikus pieņemot zināšanai virkni Komisijas sniegto paskaidrojumu;
217. ņem vērā to, ka mērķi tika noteikti attiecībā uz ceļu projektiem un, trūkstot atbilstīgiem rādītājiem, nebija iespējams novērtēt to ietekmi uz ekonomikas attīstību; aicina Komisiju un dalībvalstis jaunajā plānošanas periodā ieviest ticamu un izmērāmu rādītāju kopumu, lai šo problēmu atrisinātu;
218. ņem vērā to, ka revidēto dalībvalstu publiskā iepirkuma procedūras atšķiras; uzskata, ka visās dalībvalstīs būtu stingri jāpiemēro Eiropas publiskā iepirkuma direktīva, lai panāktu visaugstāko izmaksu efektivitātes un lietderības līmeni; turklāt uzskata, ka ceļu projektu līdzfinansējums turpmāk ir jāpadara atkarīgs no tā, vai dalībvalstis ir īstenojušas pasākumus, lai nodrošinātu konkurenci būvniecības tirgos, šim nolūkam veidojot iepirkuma sistēmas ar mērķi iegūt visrentablākos piedāvājumus un izvairoties no tirgus piekļuves ierobežojumiem;
219. aicina Komisiju turpināt atjaunināt un pielāgot rokasgrāmatu par investīciju projektu izmaksu un ieguvumu analīzi, kas attiecas uz visiem projektiem, un sniegt norādījumus par satiksmes prognožu veikšanu;
220. aicina Komisiju sekmēt paraugprakses apmaiņu starp dalībvalstīm attiecībā uz ticamu satiksmes prognožu izstrādāšanu, no vienas puses, un ceļu būves iespējamās ekonomiskās ietekmes aprēķināšanu, no otras puses;
221. uzskata, ka ceļu būves izmaksas ir atkarīgas arī no grunts morfoloģijas, seismisku svārstību riska, vides, kultūras un citiem ierobežojumiem, kā arī no vajadzīgo inženiertehnisko objektu (piemēram, tiltu un tuneļu) skaita; uzskata, ka šie mainīgie rādītāji Revīzijas palātas revīzijā būtu pienācīgi jāņem vērā;
222. prasa Komisijai un Revīzijas palātai sniegt vairāk informācijas par iespējamu Savienības mēroga vienības izmaksu informācijas datubāzes izveidi to inženieru vajadzībām, kuri gatavo tāmes jauniem projektiem, lai finansējuma saņēmējiem palīdzētu samazināt iepirkuma izmaksas;

XX daļa — Revīzijas palātas īpašais ziņojums Nr. 6/2013 „Vai dalībvalstis un Komisija ir lietderīgi izmantojušas finanšu līdzekļus, īstenojot lauku ekonomikas dažādošanas pasākumus”

Vispārīgas piezīmes

223. pauž bažas par to, ka Savienības finansētu programmu un ierosmju labu pārvaldību apdraud gadījumi, kad publiskajā sektorā veikti samazinājumi ietekmē darbinieku skaitu attiecīgajās pārvaldes iestādēs;
224. pauž bažas par to, ka dalībvalstis pasākumus īsteno atšķirīgi un ka Revīzijas palātas piezīmes daudzos gadījumos ir adresētas tieši dalībvalstīm;
225. norāda, ka galvenā uzmanība būtu jāpievērš acīmredzamām vajadzībām vai konkrētiem mērķiem un spējai palīdzēt apgabaliem, kuriem tas nepieciešams;
226. norāda, ka ir nepieciešama videi saudzīgāka, taisnīgāka un pilnībā leģitīma kopējā lauksaimniecības politika, kas atbilst principam „publiskie izdevumiem par sabiedriskām precēm”; uzskata, ka lauku attīstībai paredzēto līdzekļu aizvien izteiktāka sociālpolitiska izmantošana veicinās izaugsmi un darbvietu veidošanu lauku apvidos;
227. norāda, ka atbilstoši dažādošanas projekti būtu jāizmanto ar mērķi lauku apvidos attīstīt vietējo infrastruktūru un vietējos pamatpakalpojumus, lai novērstu iedzīvotāju aizplūšanas tendences; uzskata, ka ar šiem projektiem būtu arī jācenšas padarīt lauku apvidus pievilcīgākus jauniešiem un radīt jaunas pienācīgas kvalitātes un labi apmaksātas darbvietas;

Attiecībā uz Revīzijas palātas pieeju

228. norāda, ka šajā īpašajā ziņojumā uzmanība tika pievērsta 3. asī iekļautajam dažādošanas mērķim, un uzskata, ka būtu lietderīgi izskatīt arī tā mērķa īstenošanu, kas saistīts ar dzīves kvalitātes uzlabošanu lauku apvidos un ekonomiskās aktivitātes dažādošanu;
229. norāda, ka revidētie pasākumi ir veidoti tā, lai ietekmētu ne tikai nodarbinātību un ienākumus, un ir paredzēti lauku apvidu ilgtspējības veicināšanai;

Turpmākā attīstība

230. atzinīgi vērtē to, ka saistībā ar nākamo plānošanas periodu Komisija ir ierosinājusi virkni uzlabojumu, kam vajadzētu palīdzēt novērst vairākas problēmsituācijas, uz kurām ir norādījusi Revīzijas palāta, un šie uzlabojumi ir:
 - a) stingrāks tiesiskais regulējums ar izsmeļošu stratēģijas aprakstu un *ex-ante* novērtējumu;

- b) viens pasākums, nevis trīs, ar konkrētāku ievirzi, skaidrākiem atbilstības noteikumiem (ar vadlīnijām) un maksājumu noteikumiem, kā arī vienkāršotu izmaksu sistēmu;
 - c) labāk definēti atlases kritēriji, kuru izmantošanai jāklūst obligātai;
 - d) paraugprakses apmaiņa liekās palīdzības un aizstāšanas riska mazināšanai;
 - e) rezultātu rādītāju iekļaušana lauku attīstības programmu (LAP) novērtēšanā;
 - f) kopīga uzraudzības un novērtēšanas sistēma, lai novērtēšanā tiktu izmantoti kopīgi noteikti mērķrādītāji;
231. aicina dalībvalstis savās LAP skaidri norādīt gadījumus, kuros publiskā intervence ieguldījumu pasākumos, kas nav saistīti ar lauksaimniecību, palīdzēs novērst, piemēram, tirgus nepilnības, ko izraisījuši šķēršļi nodarbinātībai un izaugsmei; uzskata, ka saistībā ar šīm vajadzībām dalībvalstīm pēc tam ir jānosaka konkrēti un izmērāmi mērķi un ka Komisijai jāapstiprina tikai tās LAP, kas piedāvā motivētas un visaptverošas stratēģijas ar skaidru pamatojumu, kurš parāda, kādā veidā politikas intervence dos ieguldījumu stratēģiskajos mērķos radīt izaugsmes nosacījumus un nodarbinātības iespējas, kā arī novērst iedzīvotāju aizplūšanu no laukiem;
232. aicina dalībvalstis izstrādāt un konsekventi piemērot kritērijus, lai savu īpašo mērķu sasniegšanai nodrošinātu visefektīvāko un ilgtspējīgāko projektu atlasī; uzskata, ka Komisijai būtu jānodrošina, ka šie kritēriji tiek pareizi un konsekventi piemēroti ne tikai nepietiekama budžeta gadījumā;
233. prasa, lai Komisija un dalībvalstis apmainītos ar paraugpraksi un veicinātu paraugprakses pārņemšanu liekās palīdzības un aizstāšanas riska mazināšanas jomā;
234. prasa, lai Komisija mudinātu dalībvalstis pieņemt tādu praksi, ar kuru saskaņā ieguldījumu izdevumi būtu attiecināmi tikai no dotācijas apstiprināšanas dienas;
235. aicina Komisiju nodrošināt, lai dalībvalstīm būtu efektīvas sistēmas izmaksu pamatotības pārbaudēm;
236. aicina Komisiju un dalībvalstis pielikt lielākas pūles, lai mazinātu administratīvo slogu un nodrošinātu, ka maksājumi tiek veikti saprātīgā termiņā;
237. aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt, ka tiek iegūta būtiska un ticama informācija izmantošanai nākamajā plānošanas periodā (2014.–2020. gads), lai atvieglotu pasākumu pārvaldību un uzraudzību un parādītu, kādā apmērā attiecīgais atbalsts palīdz īstenot Savienības galvenās prioritātes; uzskata, ka darbvietu radīšanas mērķiem vajadzētu būt reāli sasniedzamiem un ka izveidoto darbvietu skaitam vajadzētu būt precīzi uzraudzītam; uzskata, ka visā plānošanas periodā pasākumi ir labāk jāpārvalda, jo īpaši tad, ja kļūst skaidrs, ka izvirzītie mērķi netiks sasniegti;

XXI daļa — Revīzijas palātas īpašais ziņojums Nr. 7/2013 „Vai Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonds ir nodrošinājis ES pievienoto vērtību atlaisto darba ņēmēju reintegrācijā?”

238. uzsver, ka papildus likumības un pareizības pārbaudēm tas lielu nozīmi piešķir rezultātu revīzijām, un tāpēc atzinīgi vērtē Revīzijas palātas īpašo ziņojumu, kurā minēti pozitīvi un negatīvi rezultātu aspekti, tādējādi piedāvājot līdzsvarotu vispārējo viedokli;
239. tomēr apzinās, ka rezultātus ir iespējams novērtēt tikai tad, ja mērķi un rādītāji ir noteikti pamatregulējumā; tāpēc aicina Komisiju ņemt vērā Parlamenta viedokli par rezultātu revīzijām, kad tā izstrādās jaunus tiesību aktu priekšlikumus;
240. atzinīgi vērtē to, ka vairākam globalizācijas un krīzes rezultātā atlaisto darba ņēmēju, kas saņem Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda (EGF) pasākumu atbalstu, tiek piedāvāti personalizēti un labi saskaņoti pasākumi;
241. ar gandarījumu norāda, ka EGF pasākumi parasti ir labi saskaņoti ar dalībvalstu un Eiropas Sociālā fonda (ESF) pasākumiem;
242. pieņem zināšanai argumentus, ko piedāvāja dalībvalstis, kas nevēlējās EGF uztvert ļoti nopietni; norāda, ka argumenti bija šādi:
- lielāks ESF līdzfinansējums (dažos gadījumos līdz 85 %) nekā EGF līdzfinansējums (līdz 65 %) ir bremsējošs faktors EGF izvēlē; tāpēc atzinīgi vērtē to, ka Komisija pārskata līdzfinansējuma likmes nākamajam EGF finansējuma periodam;
 - ESF var īstenot ātrāk nekā EGF, vai arī dalībvalstu pārvaldes iestādes labāk pazīst ESF;
 - EGF neparedz iepriekšēju finansējumu;
 - EGF nosacījumiem ir vairāk ierobežojumu, jo īpaši — tirdzniecības kritērijs kā galvenais intervences kritērijs attiecībā uz pieteikumiem, kas pamatojas uz globalizāciju;
 - EGF pieteikumu apstiprināšanas procedūras ilgums;
243. tomēr atkārtoti norāda, ka EGF un ESF var uztvert kā savstarpēji papildinošus instrumentus; prasa, lai Komisija tomēr loģiski pamato, kāpēc tā nošķīrusi EGF no ESF, jo šķiet, ka ESF dažos gadījumos ir labāk piemērots savlaicīgu rezultātu sniegšanai un ka tam dažos gadījumos ir labākas līdzfinansējuma un iepriekšējā finansējuma likmes; turklāt norāda, ka dažās dalībvalstīs ESF ir sabiedrībai labāk pazīstams nekā EGF¹;
244. uzsver, ka pareizas finanšu pārvaldības interesēs ir, lai bezdarbnieku reintegrāciju darba tirgū pēc piedalīšanās EGF pasākumos varētu ticami noteikt; uzskata, ka tādēļ EGF

¹ http://ec.europa.eu/public_opinion/archives/ebs/ebs_377_en.pdf.

regulai (Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1927/2006¹) vajadzētu mudināt dalībvalstis novērtēt reintegrāciju pēc īstenošanas perioda beigām un turklāt ka datiem jābūt salīdzināmiem un, vēlams, saistītiem ar kvantitatīviem mērķiem;

245. šajā sakarā atzinīgi vērtē to, ka jaunajā EGF regulā 2014.–2020. gada plānošanas periodam (Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1309/2012²) Komisija ir ierosinājusi noteikt reintegrācijas mērķi: 50 % no atlaistajiem darbiniekiem jāatrod jauns darbs 12 mēnešu laikā pēc pasākuma īstenošanas; tomēr prasa paskaidrot, kāds ir šī skaitļa loģiskais pamatojums;
246. pauz ciešu pārlicību, ka EGF palīdzība jāizmanto galvenokārt pārkvalificēšanai un kvalifikācijai, kā arī citiem mērķtiecīgiem aktīvā darba tirgus pasākumiem, bet nevis ienākumu atbalstam, ko tāpat izmaksātu no valsts bezdarbnieku atbalsta shēmām; tādēļ aicina ierobežot ienākumu atbalstu, lai tas nepārsniegtu 25 % no EGF pasākumiem;
247. uzsver, ka Savienības finansiālajam atbalstam būtu jārada Eiropas pievienotā vērtība; tāpēc prasa apsvērt Savienības EGF pasākumu pievienoto vērtību salīdzinājumā ar ESF pasākumu Savienības pievienoto vērtību, ņemot vērā gan tās kvantitatīvos, gan kvalitatīvos aspektus ikgadējā budžeta izpildes apstiprināšanas procedūrā, lai nodrošinātu visefektīvākos politikas novērtējumus vai minētu šo skaitļu neiekļaušanas iemeslus; pievienojas Revīzijas palātas viedoklim, ka 41 nedēļu ilgais laika posms starp EGF palīdzības pieteikuma iesniegšanu un maksājumiem ir nepieņemami ilgs un ka tas attur krīzē nonākušas un Savienības solidaritāti gaidošās valstis no pieteikuma iesniegšanas; atgādina visām iesaistītajām pusēm Savienības budžeta lēmējinstāžu lēmumu neiekļaut EGF daudzgadu finanšu shēmā (DFS), kas nozīmē, ka visi pieteikumi jāizskata īpašā budžeta procedūrā, un neatkarīgi no iepriekš minētajiem skaidrojumiem aicina visas iesaistītās puses pāriet uz e-pieteikumiem un papildu informāciju atļaut iesniegt pēc sākotnējā pieteikuma iesniegšanas tikai ārkārtas gadījumos un jebkurā gadījumā ne vēlāk kā trīs mēnešus pēc sākotnējā pieteikuma;
248. tomēr uzskata, ka tik svarīgs politikas instruments ir vispusīgi jāizvērtē, un tādēļ ierosina saistīt EGF 2014.–2020. gadam pārskatīšanu ar ierosināto DFS 2014.–2020. gadam vidusposma pārskatīšanu;

¹ OV L 406, 30.12.2006., 1. lpp.

² OV L 347, 20.12.2013., 855. lpp.

XXII daļa — Revīzijas palātas īpašais ziņojums Nr. 8/2013 „Atbalsts mežu ekonomiskās vērtības uzlabošanai no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai”

249. norāda, ka Komisijai vajadzētu:

- a) noteikt un izvērtēt Savienības vajadzības attiecībā uz mežu ekonomiskās vērtības uzlabošanu un šajā nolūkā integrēt saistīto politikas jomu centienus un atziņas;
- b) skaidri noteikt galvenās iezīmes, kas nodrošinātu to, ka Savienības atbalsts ir vērsts uz šo vajadzību apmierināšanu, un tādējādi radītu Savienības pievienoto vērtību;

250. norāda, ka dalībvalstīm vajadzētu:

- a) savās lauku attīstības programmās atbilstoši aprakstīt īpašās ekonomiskās vajadzības un iespējas attiecībā uz dažādām meža platībām un dažādiem saņēmējiem;
- b) uzlabot mežu apsaimniekošanu, nodrošinot mežu apsaimniekošanas plānu izstrādi attiecībā uz lielāko daļu meža saimniecību un veicinot meža platību sertifikāciju;

251. norāda, ka dalībvalstīm vajadzētu:

- a) noteikt atbilstošas prasības, lai nodrošinātu, ka atbalsts mežsaimniecībai lauku attīstības politikas ietvaros ir pamatots un atbilst valsts atbalsta un citu politikas jomu noteikumiem, tā palielinot atbalsta efektivitāti;
- b) ieviest atbilstošas procedūras, lai nodrošinātu, ka atbalsts ir efektīvs un faktiski palielina to meža platību ekonomisko vērtību, kurās veic ieguldījumus;

252. norāda, ka Komisijai būtu jāuzlabo pasākuma uzraudzība, lai nodrošinātu, ka dalībvalstis to īsteno saskaņā ar konkrētajiem izvirzītajiem mērķiem, un lai panāktu īstermiņa un ilgtermiņa ilgtspējību; norāda, ka, konkrētāk, dalībvalstīm būtu jāpieprasa saņēmējiem sniegt datus par viņu īpašumā esošo mežu vērtību gan pirms, gan pēc atbalstīto ieguldījumu veikšanas, un vadošajām iestādēm būtu jāprasa apstiprināt šīs vērtības;

XXIII daļa — Revīzijas palātas īpašais ziņojums Nr. 9/2013 „ES atbalsts pārvaldībai Kongo Demokrātiskajā Republikā”

253. Komisijai un Eiropas Ārējās darbības dienestam, cieši sadarbojoties ar valstu iestādēm un citiem partneriem attīstības jomā, īpaši ar dalībvalstīm, būtu,

- a) ņemot vērā 11. EAF plānošanu un turpmāko Savienības programmu izstrādi,
 - i) jāpievērš lielāka uzmanība pienācīgi līdzsvarotam atbalsta sadalījumam starp provincēm, jo īpaši nabadzīgākajām, lai novērstu atšķirības attīstības palīdzības ģeogrāfiskajā sadalījumā, vienlaikus neaizmirstot, cik svarīga ir visa Lielo ezeru reģiona stabilizācija; ii) atbalsts centrālā līmenī jāapvieno ar atbalstu provinces līmeņa programmām, kas nodrošina saikni starp politisko un teritoriālo decentralizāciju un labākām dabas resursu pārvaldības stratēģijām, kā arī infrastruktūras atjaunošanu un attīstību; un iii) atkārtoti jāizskata jautājums par Savienības atbalstu labākai dabas resursu pārvaldībai, pamatojoties uz visaptverošu vajadzību novērtējumu;
- b) dialogā ar Kongo Demokrātiskās Republikas (KDR) valdību vairāk jāuzsver fakts, ka demokrātiskas vēlēšanas ir svarīgs pārvaldības elements, un uzmanīgi jānovērtē visi riski, lai nodrošinātu, ka Savienības programmas šajā jomā neatbalstītu režīma nostiprināšanos;
- c) jāveicina labāka KDR valdības pārskatatbildība, ņemot vērā atbalsta palielināšanu, lai nostiprinātu valsts pārraudzības iestāžu, jo īpaši specializēto Valsts asamblejas komiteju un augstākās revīzijas iestādes rīcībspēju;
- d) regulāri jāizskata vajadzība atbalstīt cīņu pret krāpšanu un korupciju, kā arī tiesu sistēmas reformu visās pārvaldības jomās, kas ietvertas Savienības sadarbības stratēģijā;

254. Komisijai būtu

- a) programmu sākumā un to īstenošanas laikā regulāri jānovērtē galveno risku iespējamība un varbūtējā ietekme uz programmas mērķu sasniegšanu; norāda, ka tas ietvers i) pārvaldības uzlabošanai paredzēto valsts politikas programmu un darbības plānu atbilstības un uzticamības novērtēšanu saistībā ar pieejamajiem institucionālajiem un finanšu resursiem un ii) progresa pārraudzību, ņemot vērā saistības, kuras ir uzņēmušās KDR iestādes;
- b) jānosaka pasākumi risku novēršanai vai mazināšanai un skaidri jādefinē rīcības plāns, kas īstenojams, ja riski kļūst par realitāti, īpaši paturot prātā krāpšanas un korupcijas risku;

255. Komisijai būtu

- a) mērķu noteikšanā jākoncentrējas uz ierobežotu prioritāšu skaitu;
- b) jāparedz grafiks, kas ir labāk pielāgots programmas videi, tostarp termiņa

vidusposma novērtējumi;

- c) jānodrošina elastība programmas īstenošanas laikā, lai vajadzības gadījumā mērķus bez kavēšanās varētu pārskatīt;

256. Komisijai un EĀDD būtu

- a) jāstiprina savs strukturētais politiskais dialogs un dialogs politikas jautājumos ar valsti; norāda, ka, pilnībā ņemot vērā Kotonū nolīguma (jo īpaši tā 96. panta) noteikumus, tas ietvers i) skaidru, atbilstīgu, reālu un noteiktā termiņā izpildāmu mērķu izvirzīšanu, par kuriem ir panāktas savstarpējas vienošanās ar valsts iestādēm, ii) apstiprināto mērķu periodisku atbilstības novērtēšanu regulārā politiskajā dialogā ar valdību un iii) gadījumā, ja KDR valdība neizrāda pienācīgu apņemšanos nodrošināt atbilstību, pēc rūpīgas novērtēšanas apsvērumus par programmas piemērošanu vai īpašos gadījumos — par tās īstenošanas apturēšanu vai pārtraukšanu;
- b) jāmudina KDR valdība pieņemt vajadzīgos pasākumus, lai — ja nepieciešams — uzlabotu tematisko darba grupu darbību, un uzraudzīt šo pasākumu īstenošanu;
- c) jāuzņemas aktīvāka vadība attiecībā ar dalībvalstīm, lai veicinātu saskaņotu politisko dialogu un palielinātu Savienības ietekmi uz KDR valdību;

257. Komisijai būtu

- a) līdz 2014. gada maijam jāsniedz Parlamentam pārskats par pašreizējo stāvokli to projektu īstenošanā, ar kuriem iepazinās Revīzijas palāta, un
- b) līdz 2014. gada jūnijam jāsniedz Parlamentam pārskats par visiem pašreiz īstenotajiem projektiem KDR un jāinformē par to, cik daudz naudas būs pieejams un no kādiem līdzekļiem;

XXIV daļa — Revīzijas palātas īpašais ziņojums Nr. 10/2013 „Kopējā lauksaimniecības politika. Vai saskaņā ar Padomes Regulas (EK) Nr. 73/2009 68. pantu sniegtais īpašais atbalsts ir pienācīgi izstrādāts un īstenots?”

258. noteiktām lauksaimniecības darbībām paredzētais īpašais atbalsts būtu jāpiešķir, pamatojoties uz precīzu 68. pantā paredzēto noteikumu izpratni, un jaunajos deleģētajos aktos būtu jānosaka prasība, ka Komisijai ir jāsaņem pienācīgs šāda saistītā atbalsta piešķiršanas pamatojums un tas jāpārbauda; norāda — lai Komisija atbilstoši dalītas pārvaldības sistēmai varētu uzņemt galīgo atbildību, tai būtu aktīvāk jāpiedalās pasākumu īstenošanu reglamentējošo kritēriju izstrādē un pasākumu salīdzinošā novērtēšanā, lai izvairītos no neizskaidrojamām un krasām cenu atšķirībām, piemēram, kā šajā Revīzijas palātas īpašajā ziņojumā minētajos piemēros par kazām; norāda, ka juridiskie instrumenti šī mērķa panākšanai būtu jāparedz jaunajos deleģētajos aktos; norāda, ka jaunajos deleģētajos aktos dalībvalstīm būtu jānosaka prasība pierādīt, ka katrs īpašā atbalsta pasākums, ko tās plāno ieviest, ir nepieciešams (proti, pēc tā ir vajadzība, turklāt uz atkāpēm balstīta pieeja rada pievienoto vērtību), atbilstīgs (attiecībā uz īstenošanas kārtību, atbalsta piešķiršanas kritērijiem un atbalsta likmēm) un ir saskaņā ar pareizas finanšu pārvaldības kritērijiem; konkrētāk un atbildot uz Revīzijas palātas norādi, ka „konkrēti noteikti gadījumi” nav skaidri definēti, jaunās Regulas (ES) Nr. 1307/2013¹ īstenošanā būtu jānovērš dalībvalstu konstatētās problēmas:

- a) nosakot skaidrus mērķus (atbilstoši Finanšu regulai (ES, Euratom) Nr. 966/2012);
- b) izveidojot sistemātiskas uzraudzības sistēmas visiem pasākumiem, kas veikti saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1307/2013 jauno 52.–55. pantu;
- c) ievērojot vienādu piemērošanu visā Savienībā, lai pārvaldības un kontroles sistēmas varētu tikt integrētas un lai tās būtu vienkāršas un salīdzināmas;
- d) nodrošinot visu pasākumu/apakšpasākumu dokumentēšanu un attiecīgā gadījumā atjauninātas integrētas administrācijas un kontroles sistēmas (IAKS) informācijas izmantošanu;
- e) paredzot stingras pārbaudes uz vietas reģionālā un dalībvalstu līmenī;

259. ņemot vērā iespējamo pasākumu klāstu, būtu jāizveido pienācīga uzraudzības sistēma, lai atvieglotu turpmāko novērtēšanu;

260. pēc pasākumu ieviešanas dalībvalstīm būtu jāizstrādā piemērotas un visaptverošas pārvaldības un kontroles sistēmas, lai nodrošinātu iespēju izpildīt visus Regulas (ES) Nr. 1307/2013 noteikumus; norāda — lai izvairītos no nesamērīgu izmaksu radīšanas konkrēta atbalsta pasākuma robežās, prasība par kontroli būtu jāņem vērā jau pasākuma izstrādes posmā (īstenošanas vienkāršība, kritēriju “kontrolējamība” u. c.) vai,

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. decembra Regula (ES) Nr. 1307/2013, ar ko izveido noteikumus par lauksaimniekiem paredzētiem tiešajiem maksājumiem, kurus veic saskaņā ar kopējās lauksaimniecības politikas atbalsta shēmām, un ar ko atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 637/2008 un Padomes Regulu (EK) Nr. 73/2009 (OV L 347, 20.12.2013., 608. lpp.).

iespējams, pat pieņemot lēmumu par to, vai ieviest konkrēto pasākumu;

XXV daļa — Revīzijas palātas īpašais ziņojums Nr. 12/2013 „Vai Komisija un dalībvalstis var pierādīt, ka ES budžeta līdzekļi, kas piešķirti lauku attīstības politikas mērķu īstenošanai, tiek pienācīgi izlietoti?”

261. atzinīgi vērtē Revīzijas palātas īpašo ziņojumu „Vai Komisija un dalībvalstis var pierādīt, ka ES budžeta līdzekļi, kas piešķirti lauku attīstības politikas mērķu īstenošanai, tiek pienācīgi izlietoti?” un principā atbalsta tās ieteikumus;
262. norāda, ka ir vajadzīga videi saudzīgāka, taisnīgāka un pilnībā leģitīma lauksaimniecības politika, kas atbilst principam „publiskie izdevumiem par sabiedriskām precēm” un kas tādējādi nozīmētu ievērojamu soli uz priekšu KLP attīstībā un modernizācijā; atgādina, ka Savienības lauksaimniecības politikai ir jānodrošina ieguvumi ne tikai lauksaimniekiem, bet arī sabiedrībai kopumā;
263. norāda, ka lauku attīstības programmas ir svarīgi instrumenti, ko izmantot darbvieta veidošanai, izaugsmes veicināšanai, lauksaimniecības konkurētspējas paaugstināšanai un vides uzlabošanai; tā kā lauku attīstībai paredzētie izdevumi attiecas uz pasākumiem, ar kuriem atbalsta zemnieku saimniecības, mazos uzņēmumus un vietējās kopienas lauku rajonos, uzskata, ka šiem pasākumiem jāatbilst dažādo iepriekšminēto atbalsta saņēmēju vajadzībām un tādējādi jāsasniedz virkne dažādu mērķu; norāda, ka uzraudzībai un novērtēšanai ir galvenā nozīmē šo mērķu sasniegšanā, un uzskata, ka ir svarīgi, lai Parlaments un sabiedrība zinātu, vai Savienības līdzekļi tiek pienācīgi izlietoti;
264. aicina dalībvalstis savās LAP noteikt konkrētus, izmērāmus mērķus, koncentrējoties uz rezultātu, ko plānots panākt ar lauku attīstībai paredzētajiem izdevumiem; uzskata, ka Komisijai būtu jānodrošina, lai dalībvalstu LAP — pirms to pieņemšanas — būtu ietverti skaidri mērķi un novērtēšanas plāni, kas sniegs informāciju par plānoto pasākumu sasniegtajiem rezultātiem salīdzinājumā ar apstiprinātajiem mērķiem, un lai tas notiktu pietiekami laicīgi, proti, lai to varētu izmantot politisku lēmumu pieņemšanai saistībā ar nākamo plānošanas periodu;
265. pauž bažas par to, ka Revīzijas palāta uzskata, ka pašreizējā uzraudzības un novērtēšanas kārtība nedod iespēju saņemt informāciju, kas apliecinātu, ka pasākumi visefektīvākajā veidā veicina politikas mērķu sasniegšanu; aicina sniegt Parlamentam skaidru informāciju par lauku attīstībai paredzēto izdevumu sasniegtajiem rezultātiem;
266. ņemot vērā lielo summu — gandrīz EUR 100 miljardus —, kas 2007.–2013. gada finanšu periodā piešķirti lauku attīstības mērķiem, kā arī EUR 58 miljardus no dalībvalstu pašu resursiem, piekrīt Revīzijas palātai, ka pašreizējā finanšu perioda atlikušajā daļā (līdz 2015. gada beigām) ir jāuzlabo uzraudzība un novērtēšana, lai nodrošinātu Savienības budžeta pienācīgu izlietojumu;
267. aicina dalībvalstis nekavējoties izmantot uzraudzību un novērtēšanu, lai veicinātu orientāciju uz rezultātu, un ierosina Komisijai un dalībvalstīm pašreizējā finanšu periodā uzlabot LAP rezultātu novērtēšanu, kā arī izmantot konstatēto, lai uzlabotu 2014.–2020. gada finanšu perioda LAP;

268. aicina Komisiju uzlabot kopīgo uzraudzības un novērtēšanas sistēmu (*CMEF*) 2014.-2020. gadam, lai dalībvalstu un Komisijas rīcībā būtu efektīvs instruments tādu datu iegūšanai, kurus tās var izmantot uzraudzībai un novērtēšanai; uzstāj, ka ir jāizstrādā uzticami rādītāji, lai varētu veikt salīdzinājumus pa dalībvalstīm (un/vai reģioniem) un uzraudzīt dažādus lauku attīstībai paredzētus pasākumu un to devumu Savienības prioritāšu īstenošanā;
269. uzskata, ka dalībvalstīm ir vajadzīga kopīga uzraudzības un novērtēšanas sistēma, lai nodrošinātu, ka Komisija varēs izanalizēt gan progresu, gan izvirzīto mērķu sasniegšanas apmēru un ietekmi, kā arī lietderību Savienības līmenī; atzinīgi vērtē darbu, ko Komisija un dalībvalstis veic patlaban, lai noteiktu obligātos kopējos rādītājus uzraudzības un novērtēšanas sistēmai, kuru KLP un LAP piemēros 2014.–2020. gadā; aicina tās nodrošināt, ka LAP tiek sagatavotas, izvirzot skaidras prasības šo rādītāju izmantošanai;
270. uzskata, ka viena konkrēta mērķa piemērošanai dažādās teritorijās jānotiek zināmā mērā saskaņoti un tāpēc ir jānovērš būtiskas atšķirības regulējuma, piemērošanas un budžeta jomā un jāpanāk šī pasākuma vienāda piemērošana dalībvalstīs;
271. aicina Komisiju nodrošināt, lai Parlaments savlaicīgi saņemtu gada ziņojumus par izpildi attiecībā uz 2017. un 2019. gadu, lai tas varētu novērtēt LAP rezultātu rādītājus un ietekmi;

XXVI daļa — Revīzijas palātas īpašais ziņojums Nr. 14/2013 „Eiropas Savienības tiešais finansiālais atbalsts Palestīniešu pašpārvaldei”

272. atzinīgi vērtē īpašo ziņojumu, kurā izskatīts Savienības tiešais finansiālais atbalsts Palestīniešu pašpārvaldei kā nozīmīgs ieguldījums vispārējās politiskajās un finanšu debatēs par Savienības sadarbību ar Palestīniešu pašpārvaldi, lai veicinātu progresu ceļā uz divu valstu risinājumu, pilnībā ievērojot suverenitātes un teritoriālās integritātes principu gan attiecībā uz Palestīniešu pašpārvaldes, gan Izraēlas valsts pārvaldīto teritoriju; pieņem zināšanai konstatējumus, secinājumus un ieteikumus un turpmāk tekstā izklāsta savas piezīmes un ieteikumus;

Vispārīgas piezīmes

273. atzinīgi vērtē ziņojumā iekļautos konstatējumus, kas apstiprina dažus svarīgus pašreizējā Palestīniešu un Eiropas kopējā sociālekonomiskās palīdzības pārvaldības mehānisma (*PEGASE*) sasniegumus, konkrētāk, šādus konstatējumus:
- a) Komisija ir ieviesusi īpašas pārbaudes procedūras, kas ļauj nodrošināt to, ka līdzekļi tiek izmaksāti tikai tiem saņēmējiem, kuri atbilst noteiktiem kritērijiem;
 - b) atbilstības pārbaudes ir uzticamas, bet Komisijai ir jāturpina risināt vienkāršošanas jautājums;
 - c) tiešais finansiālais atbalsts palīdzēja panākt dažus nozīmīgus uzlabojumus Palestīniešu pašpārvaldes publisko finanšu pārvaldībā;
 - d) jaunais Savienības tehniskās palīdzības projekts, kura mērķis ir elektroenerģijas ražošanas nozares pārstrukturēšana Jordānas Rietumkrastā un Gazas joslā, ir labi izstrādāts, lai nodrošinātu ilgtspējīgākus rezultātus vidēji ilgā laikposmā;
 - e) *PEGASE* tiešais finansiālais atbalsts tika piešķirts tiem, kas atbilda noteiktajiem kritērijiem, un šim finansējumam bija nozīmīga loma palīdzības sniegšanā maznodrošinātām ģimenēm, un tas veicināja sociālās palīdzības sistēmas reformas īstenošanu;
 - f) *PEGASE* tiešais finansiālais atbalsts nodrošināja būtisku ieguldījumu svarīgāko sabiedriskas nozīmes pakalpojumu, piemēram, izglītības un veselības aprūpes pakalpojumu, sniegšanā;
274. pauž nopietnas bažas par to, ka Komisijas īstenotajā *PEGASE* mehānisma pārvaldībā joprojām ir vairāki trūkumi, tostarp šādi:
- a) Komisija ikgadējai *PEGASE* tiešā finansiālā atbalsta programmai nepiemēro savas standartprocedūras, kas paredzētas iekšējai kvalitātes pārbaudei, un tas neļauj pilnībā novērtēt programmas efektivitāti un lietderību salīdzinājumā ar citām Savienības atbalsta programmām;
 - b) finansēšanas nolīgumos netika iekļauti darbības rezultātus raksturojoši rādītāji,

tādējādi apgrūtinot atbalsta sniegšanas konkrēto rezultātu novērtēšanu, sevišķi par to, cik liela procentuālā daļa no programmas līdzekļiem ir iztērēta administratīvām izmaksām salīdzinājumā to līdzekļu procentuālo daļu, kas ir izmaksāti atbilstīgiem saņēmējiem;

- c) Komisija nav sagatavojusi riska novērtējumu attiecībā uz tādiem jautājumiem kā korupcija Gazas joslā algu saraksta sistēmas jomā, kas rada arī bažas par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas risku;
 - d) joprojām pastāv būtiski trūkumi Palestīniešu pašpārvaldes publisko finanšu pārvaldībā, piemēram, budžeta un ārējās revīzijas pārskatu nepietiekama leģislatīvā pārbaude un publiskā iepirkuma un saistību pienācīgas kontroles trūkums;
275. mudina Komisiju un EĀDD kopā ar Palestīniešu pašpārvaldi nekavējoties risināt minētos jautājumus un laicīgi informēt Parlamentu un Padomi par sasniegto progresu;
276. atzinīgi vērtē to, ka Komisija reaģēja uz Revīzijas palātas paustajām bažām attiecībā uz tiešo sarunu procedūru izmantošanu un konkurētspējīgāku konkursa izsludināšanas procedūru izmantošanu; atbalsta Revīzijas palātas viedokli, ka konkursa izsludināšana būtu lietderīgāka attiecībā uz pārvaldības pakalpojumu un revīzijas līgumiem; mudina Komisiju paredzēt, ka konkursa izsludināšanas procedūru izmantošana ir obligāta, lai censtos panākt, ka ieguldītajiem līdzekļiem ir pēc iespējas lielāka atdeve, un lai visiem tirgus dalībniekiem nodrošinātu vienlīdzīgus konkurences apstākļus;
277. pauž bažas par to, ka turpina samazināties finansējums, ko Palestīniešu pašpārvalde saņem no dalībvalstīm un trešām valstīm; turklāt ar bažām atzīmē Revīzijas palātas konstatējumu, ka Komisija un EĀDD nav izstrādājuši skaidru stratēģiju tam, kā samazināt Palestīniešu pašpārvaldes atkarību no Savienības finansiālā atbalsta; norāda uz politiskajiem ierobežojumiem, kas ļoti apgrūtinā Palestīniešu pašpārvaldes atkarības no ārējā atbalsta samazināšanu; mudina Komisiju un EĀDD turpināt centienus, lai palielinātu Palestīniešu pašpārvaldes finansiālo neatkarību no ārējiem avotiem;
278. mudina Komisiju un EĀDD pilnībā ņemt vērā Revīzijas palātas konstatējumu, ka Savienības tiešā finansiālā atbalsta piešķiršana Palestīniešu pašpārvaldei netiek pakļauta nekādiem nosacījumiem, tādējādi vājinot Komisijas un EĀDD spēju ietekmēt reformu veikšanu; norāda, ka šāds nosacījumu trūkums ir Komisijas, EĀDD un dalībvalstu izdarīta politiska izvēle saskaņā ar to politiskajiem mērķiem Tuvo Austrumu miera procesā, bet uzskata, ka varētu rasties nepieciešamība to pārskatīt, lai panāktu, ka Savienības atbalsta īstenošana reģionā kļūst efektīvāka;
279. tādēļ aicina Komisiju un EĀDD turpmāk *PEGASE* mehānisma īstenošanai piemērot principu „lielāks atbalsts par lielākām reformām” un cieši uzraudzīt tajā paredzēto līdzekļu izmaksu;
280. pauž bažas par Revīzijas palātas konstatējumu attiecībā uz Palestīniešu pašpārvaldes sasniegto niecīgo progresu civildienesta un pensiju sistēmas pārveidošanā, lai samazinātu civildienesta darbinieku un pensionāru pieaugošā skaita ietekmi uz budžetu; aicina Komisiju un EĀDD nekavējoties iesaistīties dialogā ar Palestīniešu pašpārvaldi,

lai risinātu šos strukturālos jautājumus, un regulāri ziņot Parlamentam un Padomei par situāciju;

281. pauž nožēlu par to, ka saskaņā ar Revīzijas palātas konstatējumiem Komisija un EĀDD nav pievēruši pietiekamu uzmanību *PEGASE* finansējuma aizstājamībai; pauž bažas par risku, ko pieminējusi arī Revīzijas palāta, ka Palestīniešu pašpārvalde izmanto *PEGASE* tiešo finansiālo atbalstu, lai aizstātu savu budžetu, kas paredzēts tam, lai atbalstītu politisko nostādņu kopējās drošības politikas komponentu, tostarp finansējot policiju un drošības darbiniekus, kam nav tiesību saņemt *PEGASE* tiešo finansiālo atbalstu;
282. šajā sakarā pieprasa steidzami veikt pārbaudes revīziju par *PEGASE* tiešā finansiālā atbalsta izmaksu, lai nodrošinātu, ka finansējums netiek nelikumīgi izmaksāts vai novirzīts grupām, kurām tas nepienākas, un prasa, lai Komisija un EĀDD šo problēmu apspriestu ar Palestīniešu pašpārvaldi nolūkā novērst, ka arī 2014. gadā notiek šāda novirzīšana;
283. pauž bažas arī par Revīzijas palātas konstatējumu, ka Gazas joslā ir palielinājies to Palestīniešu pašpārvaldes ierēdņu skaits, kuri saņem algu no *PEGASE* tiešā finansiālā atbalsta, bet darbā neierodas; tādēļ pauž gandarījumu par Revīzijas palātas ieteikumu pārtraukt šo finansējumu, jo maksājumi virtuāliem civildienesta ierēdņiem neatbilst *PEGASE* tiešā finansiālā atbalsta mērķiem un nepārprotami pārkāpj tā izmaksas kritērijus;
284. mudina Komisiju un EĀDD ar Palestīniešu pašpārvaldi nekavējoties apspriest jautājumu par nepieciešamību izveidot stabilu iekšējās kontroles mehānismu, lai novērstu publiskā finansējumu, kas nāk no Komisijas budžeta, vai *PEGASE* tiešā finansiālā atbalsta turpmāku novirzīšanu fiziskām vai juridiskām personām, kas pārstāv vai ir saistītas ar *Hamas*, kura kopš 2003. gada ir iekļauta Savienības izveidotajā teroristisko organizāciju sarakstā;
285. atzīst, ka Izraēlas valdība piemēro ierobežojumus Palestīniešu pašpārvaldei, tostarp šādus:
 - a) to muitas ieņēmumu nodošanas Palestīniešu pašpārvaldei sporādiska apturēšana, kurus veido importētajām precēm uzliktie netiešie nodokļi, ko Izraēlas valdība iekasējusi Palestīniešu pašpārvaldes vārdā un kas veido aptuveni 70 % no Palestīniešu pašpārvaldes budžeta;
 - b) pārredzamības trūkums attiecībā uz samaksas summām, kuru Izraēla atvelk par Palestīniešu pašpārvaldei piegādātajām precēm un sniegtajiem pakalpojumiem;
 - c) Izraēlas veiktā pastāvīgā Jordānas Rietumkrasta „C” teritorijas kontrole, kas ir būtisks šķērslis Palestīniešu pašpārvaldes ilgtspējīgai ilgtermiņa attīstībai;
 - d) Revīzijas palātas revīzijas ziņojumā aprakstītie ierobežojumi, ko Izraēlas valdība noteikusi Palestīnas pašvaldības uzņēmumiem;
286. aicina Komisiju un EĀDD turpināt dialogu ar Izraēlas valdību par minētajiem jautājumiem un atgādināt tai par pienākumiem, kas tai kā okupācijas varai jāpilda

saskaņā ar starptautiskajām tiesībām;

287. aicina Komisiju un EĀDD pilnībā ņemt vērā Revīzijas palātas konstatējumus un secinājumus, kā arī pilnībā īstenot ieteikumus, kad tie pārskatīs *PEGASE* tiešā finansiālā atbalsta mehānismu;

Turpmākā attīstība

288. ņemot vērā jaunā 2014.–2020. gada plānošanas laikposma un jaunā ES un Palestīniešu pašpārvaldes rīcības plāna sniegtās iespējas, Revīzijas palāta iesaka, lai EĀDD un Komisija sāktu pamatīgu *PEGASE* pārskatīšanu, ņemot vērā nākamajā punktā minēto;
289. EĀDD un Komisijai būtu jāuzlabo nākamā *PEGASE* tiešā finansiālā atbalsta plānošana, konkrētāk:
- a) to ciešāk saistot ar jauno ES un Palestīniešu pašpārvaldes rīcības plānu;
 - b) piešķirumu plānošanā izmantojot daudzgadu pieeju;
 - c) izstrādājot darbības rezultātus raksturojošus rādītājus, īpaši veselības aprūpes, izglītības un publisko finanšu pārvaldības jomā, lai labāk novērtētu un uzskatāmi parādītu sasniegtos rezultātus;
 - d) izveidojot stabilu iekšējās kontroles mehānismu, lai nodrošinātu izmaksas kritēriju ievērošanu un novērstu *PEGASE* tiešā finansiālā atbalsta novirzīšanu;
290. Komisijai būtu jāsamazina *PEGASE* tiešā finansiālā atbalsta pārvaldības izmaksas:
- a) kad vien iespējams, izmantojot konkurētspējīgu konkursa izsludināšanu attiecībā uz to līgumu piešķiršanu, kuri saistīti ar *PEGASE* tiešā finansiālā atbalsta pārvaldību un kontroli;
 - b) vienkāršojot *PEGASE* tiešā finansiālā atbalsta pārvaldības sistēmu, padarot Savienības pārstāvniecību Palestīnā atbildīgu par *PEGASE* datubāzes administrēšanu un pašai veicot dažas no pārbaudēm, kas pašlaik tiek veiktas kā ārpalpojums;

o

o o

291. uzdod priekšsēdētājam šo lēmumu nosūtīt Padomei, Komisijai, Eiropas Savienības Tiesai un Revīzijas palātai, kā arī nodrošināt tā publicēšanu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* (L sērijā).

KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS

Pieņemšanas datums	18.3.2014
Galīgais balsojums	+ : 21 - : 0 0 : 1
Komitejas locekļi, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Marta Andreasen, Inés Ayala Sender, Zuzana Brzobohatá, Tamás Deutsch, Martin Ehrenhauser, Jens Geier, Gerben-Jan Gerbrandy, Ingeborg Gräßle, Cătălin Sorin Ivan, Rina Ronja Kari, Monica Luisa Macovei, Jan Mulder, Eva Ortiz Vilella, Monika Panayotova, Crescenzo Rivellini, Bart Staes, Michael Theurer, Derek Vaughan
Aizstājēji, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Philip Bradbourn, Esther de Lange, Vojtěch Mynář, Markus Pieper